

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง :
ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว สมุทรปราการ

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลกลุ่มจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ก่อนทำการนัดหมายเพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษาในเขตทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัดในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติ ระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูล ตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา การจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด : ดำเนินการจัดทำ รายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุน การดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่กลุ่มจังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับกลุ่มจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และ สำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง (ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว นครนายก สมุทรปราการ) ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่ม จังหวัดทั้ง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำ แผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุน ภาคตะวันออกของอินโดจีน และรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ การขนส่งและกระจายสินค้า ” ซึ่งมีรายการสถิติ ทางการรวมจำนวน 28 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 3 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 19 รายการ และรายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 6 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการให้ได้ มาตรฐาน โดยคำนึงถึงชุมชนและสิ่งแวดล้อม โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 69 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 10 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนา การจัดเก็บข้อมูล 52 รายการ และรายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 7 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาปัจจัยการผลิตและระบบโครงสร้างพื้นฐานการเกษตรให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ เพื่อให้ได้มาตรฐานสากลฯ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าวปลอดภัย” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 61 รายการ รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 9 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 25 รายการ และรายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 27 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาเทคโนโลยีและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุน เพื่อรองรับการเติบโตทางอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 30 รายการ รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 6 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 20 รายการ และรายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 4 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานกลุ่มจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด	16
2.4 ผลกระทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	19
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	37
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	61
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	88
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ในปัจจุบัน	105
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	109
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ค : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	19
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	105
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	106
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	107
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	108

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1 :	ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2550 - 2554	6
ตารางที่ 2 :	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มของจังหวัดภาคกลางตอนกลาง (จำแนกรายสาขา) พ.ศ. 2550 - 2554	6
ตารางที่ 3 :	พื้นที่เพาะปลูกรายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555	7
ตารางที่ 4 :	การทำปศุสัตว์รายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555	8
ตารางที่ 5 :	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555	10
ตารางที่ 6 :	มูลค่าการค้าชายแดนไทย - กัมพูชา (ด้านศุลกากรอรัญประเทศ) พ.ศ. 2551 - 2555	10
ตารางที่ 7 :	จำนวนนักท่องเที่ยวรายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2551 - 2555	11
ตารางที่ 8 :	รายได้จากการท่องเที่ยวรายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2551 - 2555	11
ตารางที่ 9 :	จำนวนประชากรรายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555	12
ตารางที่ 10 :	จำนวนแรงงานรายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555	12
ตารางที่ 11 :	จำนวนผู้ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานของกลุ่มจังหวัดฯ พ.ศ. 2552 - 2556	13
ตารางที่ 12 :	จำนวนนักเรียนที่จบ ป.6 และ ม.3 ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ปี พ.ศ. 2555	13
ตารางที่ 13 :	จำนวนแหล่งน้ำที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555	14
ตารางที่ 14 :	เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 15 :	ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาภูมิภาคกลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 16 :	ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนาภูมิภาคกลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	23
ตารางที่ 17 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
ตารางที่ 18 :	แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า”	28
ตารางที่ 19 :	สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจาย สินค้า”	34
ตารางที่ 20 :	รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและ กระจายสินค้า”	34

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 21 :	รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”	35
ตารางที่ 22 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	37
ตารางที่ 23 :	แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”	39
ตารางที่ 24 :	สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”	55
ตารางที่ 25 :	รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”	55
ตารางที่ 26 :	รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”	56
ตารางที่ 27 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	61
ตารางที่ 28 :	แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย”	63
ตารางที่ 29 :	สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”	82
ตารางที่ 30 :	รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”	82
ตารางที่ 31 :	รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”	85
ตารางที่ 32 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	88
ตารางที่ 33 :	แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”	90
ตารางที่ 34 :	สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”	101
ตารางที่ 35 :	รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”	101
ตารางที่ 36 :	รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”	102
ตารางที่ 37 :	แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	112

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ์ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สสำรวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิต อาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	<p>เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้ความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแนวทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป</p>
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	<p>เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร</p>
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	<p>เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่</p>
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	<p>การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
<p>ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)</p>	<p>ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้รับการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ</p>
<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)</p>	<p>ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่งมีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นพนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย</p>

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพและได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ ระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติ และข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ที่ประกอบด้วยจังหวัดฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว และสมุทรปราการ ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดฉบับนี้ขึ้น เพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญ และจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับกลุ่มจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของกลุ่มจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ ที่มีศักยภาพของกลุ่มจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับกลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้ สถิติทางการในผังสถิติทางการ บางรายการอาจจะยังไม่มีผลิตหรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนา
ในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 - 2.3) เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษาฯ เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง (ประกอบด้วย 5 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว สมุทรปราการ) ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 12,631,722 ไร่ หรือ 20,210.68 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 55 ของพื้นที่ภาคตะวันออก และคิดเป็นร้อยละ 3 ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยจังหวัดสระแก้วมีพื้นที่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.10 ของกลุ่มจังหวัด ในขณะที่จังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่น้อยที่สุดเพียงร้อยละ 4.97 ของกลุ่มจังหวัด

พื้นที่ตอนบน ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางเป็นแนวเทือกเขาสูง อยู่ในเขตจังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี ต่อเนื่องไปจนถึงจังหวัดสระแก้ว ซึ่งแนวเขาสูงดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ในขณะที่พื้นที่ตอนกลางเป็นที่ราบลุ่ม ซึ่งเป็นที่รวมของแม่น้ำลำคลองหลายสายที่มีต้นกำเนิดจากบริเวณเทือกเขาสูงที่กล่าวมาข้างต้น ก่อเกิดเป็นลำน้ำสายหลักของพื้นที่ลำน้ำที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำปราจีนบุรี แม่น้ำนครนายก และแม่น้ำบางปะกง ซึ่งรวบรวมน้ำระบายออกสู่ทะเลที่อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา นอกจากนี้ยังมีพื้นที่บางส่วนในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีแม่น้ำเจ้าพระยา ไหลผ่านกลางพื้นที่ ระบายน้ำออกสู่ทะเลที่บริเวณรอยต่ออำเภอเมืองสมุทรปราการ และอำเภอพระสมุทรเจดีย์ พืชที่ปลูกมากที่สุด คือ ข้าวนาปี การทำปศุสัตว์มีการเลี้ยงไก่เนื้อมากที่สุด มีการทำประมงทั้งน้ำจืดและน้ำเค็ม โดยสัตว์น้ำจืดที่นิยมเลี้ยงกันมาก ได้แก่ ปลานิล ปลาดุก ปลาตะเพียน และปลาสร้อย

2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางจากสถิติข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่า 1,089,246 ล้านบาท เป็นลำดับที่ 2 ของ 18 กลุ่มจังหวัด ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 326,872 บาทต่อคนต่อปี จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนสูงสุด ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 454,079 บาทต่อคน รองลงมา ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 414,521 บาทต่อคน จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 340,916 บาทต่อคน จังหวัดนครนายก จำนวน 74,003 บาทต่อคน และจังหวัดสระแก้ว จำนวน 52,388 บาทต่อคน ซึ่งจะเห็นได้ว่าจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรม จะมีรายได้สูงสำหรับจังหวัดที่มีผลิตผลทางเกษตรจะมีรายได้ต่ำ

¹ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556.

ตารางที่ 1 : ผลិតภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2550 - 2554

ผลิตภัณฑ์มวลรวม	พ.ศ. 2550	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (หน่วย : ล้านบาท)	972,301	1,041,259	964,248	1,161,987	1,089,246
รายได้เฉลี่ยต่อคน (บาท/คน/ปี)	303,779	321,712	295,134	351,289	326,872

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ), ส่วนที่ 1 หน้า 10)

จากการพิจารณามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ราคาประจำปี พ.ศ. 2550 - 2554 พบว่าสาขาการผลิตที่มีบทบาทหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางอยู่ในภาคนอกเกษตรกรรมเป็นสำคัญ โดยสาขาอุตสาหกรรมการผลิตคือสาขาที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์สูงสุด โดยในปี พ.ศ. 2554 ภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดฯ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมลดลงจาก 685,068 ล้านบาทในปีที่ผ่านมา เหลือ 606,836 ล้านบาท แต่ยังเป็นมูลค่าที่สูงกว่าสาขาการผลิตอื่นๆ อยู่มาก รองลงมา คือสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคมจำนวน 139,171 ล้านบาท ใกล้เคียงกับสาขาการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน เท่ากับ 136,946 ล้านบาท

ตารางที่ 2 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มของจังหวัดภาคกลางตอนกลาง (จำแนกรายสาขา) พ.ศ. 2550 - 2554

มูลค่าผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)	พ.ศ. 2550	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554
ภาคเกษตร	31,685	37,268	37,136	38,153	42,747
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	25,962	32,558	31,904	32,788	37,413
การประมง	5,723	4,710	5,232	5,365	5,335
ภาคนอกเกษตร	940,616	1,003,991	927,112	1,123,835	1,046,499
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	498	1,069	629	542	509
อุตสาหกรรม	541,589	595,801	528,060	685,068	606,836
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	19,530	19,234	20,348	23,317	22,759
การก่อสร้าง	17,677	15,300	15,552	17,403	16,365
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	114,276	123,918	115,046	133,985	136,946
โรงแรมและภัตตาคาร	6,841	7,106	7,128	8,053	8,421
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	146,395	134,088	133,712	141,517	139,171
ตัวกลางทางการเงิน	17,588	19,279	19,174	19,006	21,445
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	36,497	41,471	38,882	44,408	40,616

ตารางที่ 2 : ผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมกลุ่มของจังหวัดภาคกลางตอนกลาง (จำแนกรายสาขา) พ.ศ. 2550 - 2554 (ต่อ)

มูลค่าผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)	พ.ศ. 2550	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกัน สังคมภาคบังคับ	14,663	20,347	21,431	22,215	23,316
การศึกษา	12,651	13,404	14,066	14,643	15,663
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	7,352	7,618	8,089	8,400	8,815
การให้บริการด้านชุมชน สังคมและ บริการส่วนบุคคลอื่นๆ	4,765	4,972	4,534	4,851	5,220
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	296	384	461	428	415
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด	972,301	1,041,259	964,248	1,161,987	1,089,246
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อคน (บาท)	303,779	321,712	295,134	351,289	326,872
ประชากร (1,000 คน)	3,201	3,237	3,267	3,308	3,332

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ), ส่วนที่ 1 หน้า 11)

ในภาพรวมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง มีแนวโน้มไปสู่ภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนจังหวัดนครนายก และจังหวัดสระแก้ว พื้นที่ส่วนใหญ่ยังเป็นภาคเกษตรกรรม

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

พืชเศรษฐกิจที่ปลูกมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ในปี พ.ศ. 2555 คือ ข้าวนาปี ประมาณ 3.39 ล้านไร่ ปลูกมากที่สุดที่จังหวัดฉะเชิงเทราประมาณ 1.23 ล้านไร่ จังหวัดสระแก้วประมาณ 0.84 ล้านไร่ และจังหวัดนครนายกประมาณ 0.68 ล้านไร่ ตามลำดับ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางมีการปลูกข้าวจำนวน 3,473,252 ไร่ แต่ในปี พ.ศ. 2555 มีการปลูกข้าวลดลงร้อยละ 2.10 เหลือ 3,400,197 ไร่ และในช่วงปีเดียวกัน กลุ่มจังหวัดฯ ปลูกมันสำปะหลังลดลงร้อยละ 22.20 จาก 1,191,256 ไร่ เหลือ 926,754 ไร่

ตารางที่ 3 : พื้นที่เพาะปลูกรายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555

จังหวัด	พื้นที่เพาะปลูกพืชไร่			พื้นที่เพาะปลูกพืชสวน		
	พืชเศรษฐกิจ (ไร่)	ปี 2554	ปี 2555	พืชเศรษฐกิจ (ไร่)	ปี 2554	ปี 2555
ฉะเชิงเทรา	ข้าว	1,223,150	1,232,481	มะม่วง	41,248	32,425
	มันสำปะหลัง	281,828	285,281	ยางพารา	153,564	164,580
ปราจีนบุรี	ข้าว	671,418	613,504	ยางพารา	21,197	21,178
	มันสำปะหลัง	251,048	240,519	ทุเรียน	2,129	2,342
	ข้าวโพด	25,456	17,339	มังคุด	2,326	2,343
	อ้อย	28,763	33,277	กระท้อน	4,151	4,143
นครนายก	ข้าว	612,504	681,419	ส้มโอ	6,697	4,106
				มะยงชิด	6,272	6,288
				มะปรางหวาน	1,979	1,983
				กระท้อน	1,060	1,525

ตารางที่ 3 : พื้นที่เพาะปลูกรายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555 (ต่อ)

จังหวัด	พืชไร่ (หลัก)			พืชสวน (หลัก)		
	พืชเศรษฐกิจ (ไร่)	ปี 2554	ปี 2555	พืชเศรษฐกิจ (ไร่)	ปี 2554	ปี 2555
สระแก้ว	ข้าว	928,454	840,921	มะม่วง	14,125	11,205
	มันสำปะหลัง	658,380	400,954	ยางพารา	47,513	50,555
	อ้อยโรงงาน	277,602	280,142	ปาล์มน้ำมัน	6,289	15,427
	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	122,910	94,243			
สมุทรปราการ	ข้าว	37,726	31,872	มะม่วง	11,185	10,890

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2554 และ ปี 2555 (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ), ส่วนที่ 1 หน้า 2)

การทำปศุสัตว์ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ในปี พ.ศ. 2555 มีการเลี้ยงไก่เนื้อมากที่สุด จำนวน 21.18 ล้านตัว รองลงมา คือ ไก่ไข่ จำนวน 15.87 ล้านตัว โดยจังหวัดที่เลี้ยงไก่เนื้อมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ คือ ปราจีนบุรี โดยในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดปราจีนบุรีมีไก่เนื้อเพิ่มขึ้นจาก 10,635,794 ตัวในปีที่ผ่านมา เป็น 15,989,692 ตัว ในขณะที่จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดที่เลี้ยงไก่ไข่มากที่สุด คือ ในปี พ.ศ. 2554 มีไก่ไข่จำนวน 11,161,981 ตัว และลดลงในปี พ.ศ. 2555 เหลือ 8,200,424 ตัว

ตารางที่ 4 : การทำปศุสัตว์รายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555

จังหวัด	สัตว์เศรษฐกิจ		
	สัตว์เศรษฐกิจ (ตัว)	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
ฉะเชิงเทรา	สุกร	314,797	378,112
	ไก่เนื้อ	1,544,906	2,337,062
	ไก่ไข่	11,161,981	8,200,424
ปราจีนบุรี	สุกร	179,354	229,186
	ไก่เนื้อ	10,635,794	15,989,692
	ไก่ไข่	1,442,902	2,911,496
	โคเนื้อ	23,119	18,517
	กระบือ	10,688	10,224
นครนายก	ไก่เนื้อ	963,123	2,112,748
	สุกร	142,035	99,294
	โคเนื้อ	12,120	10,577
	ไก่ไข่	2,921,933	4,475,506

ตารางที่ 4 : การทำปศุสัตว์รายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555 (ต่อ)

จังหวัด	สัตว์เศรษฐกิจ		
	สัตว์เศรษฐกิจ (ตัว)	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
สระแก้ว	โคเนื้อ	74,394	59,065
	โคนม	35,116	32,998
	กระบือ	14,125	13,039
	สุกร	56,673	66,226
	แพะ	1,795	1,854
	แกะ	180	169
	ไก่เนื้อ	539,881	734,463
	ไก่ไข่	271,524	287,096
	ไก่พื้นเมือง	682,727	681,947
	เป็ดเนื้อ	329,714	508,811
สมุทรปราการ	โคเนื้อ	842	943
	ไก่พื้นเมือง	48,698	50,079
	เป็ดเนื้อ	9,065	2,210
	เป็ดไข่	19,384	19,715
	ห่าน	32,144	5,597
	ไก่เนื้อ	7,240	7,193

ที่มา : กรมปศุสัตว์ (อ้างอิงในแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ), ส่วนที่ 1 หน้า 3)

นอกจากนี้กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ยังมีการทำประมงทั้งน้ำจืดและน้ำเค็มโดยสัตว์น้ำจืดที่นิยมเลี้ยงกันมาก ได้แก่ ปลานิล ปลาดุก ปลาตะเพียน และปลาสร้อย ซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 2 แสนไร่ จังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุดคือ สมุทรปราการ ประมาณ 1.1 แสนไร่ รองลงมาคือฉะเชิงเทรา 3.2 หมื่นไร่ และนครนายก 2.7 หมื่นไร่ สำหรับการเลี้ยงกุ้งทะเลมีพื้นที่รวม 9.8 หมื่นไร่ และฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดที่มีการเลี้ยงกุ้งทะเลมากที่สุด คือ 8.5 หมื่นไร่

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

ในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง (ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว สมุทรปราการ) มีโรงงานอุตสาหกรรมรวมทั้งสิ้น 10,325 โรงงาน และในปี พ.ศ. 2555 มีโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 2.54 เป็น 10,588 โรงงาน

การกระจายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ตามแนวถนนสายหลัก สำหรับจังหวัดฉะเชิงเทรามีการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 34 และ 304 ในขณะที่จังหวัดปราจีนบุรีมีการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 304 ซึ่งเป็นเส้นแนวถนนที่เชื่อมโยงต่อเนื่องจากฉะเชิงเทรา และตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 33 ในปัจจุบันตลอดแนวถนนทางหลวงหมายเลข 304 มีนิคมอุตสาหกรรมตั้งอยู่ 4 แห่ง คือ

- นิคมอุตสาหกรรมแปลงยาว (เกตเวย์ ซิตี้) อำเภอแปลงยาว และนิคมอุตสาหกรรม 304 อินดัสเตรียลปาร์ค 2 อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา
- นิคมอุตสาหกรรม 304 อินดัสเตรียลปาร์ค อำเภอศรีมหาโพธิ์ และนิคมอุตสาหกรรมภินทรบุรี อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี

ตารางที่ 5 : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555

จังหวัด	โรงงานอุตสาหกรรม (โรงงาน)	
	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
ฉะเชิงเทรา	1,511	1,563
ปราจีนบุรี	754	778
นครนายก	290	292
สระแก้ว	491	513
สมุทรปราการ	7,279	7,442
รวม	10,325	10,588

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม (อ้างอิงในแผนพัฒนาฯ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ), ส่วนที่ 1 หน้า 4)

พิจารณาสถิติภาคอุตสาหกรรมพบว่า ในปี พ.ศ. 2554 มีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ รวม 10,325 โรงงาน และขยายตัวในปี พ.ศ. 2555 ประมาณร้อยละ 2.55 เป็น 10,588 โรงงาน โดยมีมากที่สุดที่จังหวัดสมุทรปราการ ปี พ.ศ. 2554 จำนวน 7,279 โรงงาน และปี พ.ศ. 2555 จำนวน 7,442 โรงงาน (เพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 2.24) และจังหวัดฉะเชิงเทรา ปี พ.ศ. 2554 จำนวน 1,511 โรงงาน และปี พ.ศ. 2555 จำนวน 1,563 โรงงาน (เพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 3.44) และแนวโน้มในอนาคตคาดว่าจะเพิ่มขึ้นที่จังหวัดปราจีนบุรี เนื่องจากมีความพร้อมในด้านสถานที่ตั้ง แหล่งน้ำ และระบบโลจิสติกส์

2.2.4 ศักยภาพด้านการค้าชายแดน

การค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางจะเป็นการค้าชายระหว่างไทยและกัมพูชาผ่านทางด่านศุลกากรอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 - 2555 มูลค่าการค้ารวมผ่านด่านศุลกากรอรัญประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และในปี พ.ศ. 2555 มีมูลค่าการค้ารวมเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาเท่ากับ 39,182.18 ล้านบาท เป็น 52,511.62 ล้านบาท ทั้งนี้สามารถสรุปมูลค่าการค้าชายแดนไทย - กัมพูชา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2555 ได้ดังนี้

ตารางที่ 6 : มูลค่าการค้าชายแดนไทย - กัมพูชา (ด่านศุลกากรอรัญประเทศ) พ.ศ. 2551 - 2555

มูลค่า(ล้านบาท)	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
การค้ารวม	28,907.44	23,396.04	32,635.74	39,182.18	52,511.62
การส่งออก	26,749.85	21,456.59	28,895.76	34,069.11	45,859.46
การนำเข้า	2,157.59	1,939.45	3,739.98	5,113.07	6,652.16
ดุลการค้า	24,592.26	19,517.14	25,155.78	28,956.04	39,207.30

ที่มา : ด่านศุลกากรอรัญประเทศ สำนักงานศุลกากรภาคที่ 1 กรมศุลกากร (อ้างอิงในแผนพัฒนาฯ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ), ส่วนที่ 1 หน้า 13)

2.2.5 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

จากสถิติด้านการท่องเที่ยวโดยกรมการท่องเที่ยว พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 - 2555 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางมีจำนวนนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยในปี พ.ศ. 2555 กลุ่มจังหวัดฯ มีจำนวนนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 51.08 เป็น 9,601,051 คน โดยจังหวัดนครนายกเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยว หรือผู้เยี่ยมเยือนเดินทางเข้ามามากที่สุด จำนวน 4,170,260 คน

ตารางที่ 7 : จำนวนนักท่องเที่ยวรายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2551 - 2555

จังหวัด	นักท่องเที่ยว/ผู้เยี่ยมเยือน (คน)				
	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
ฉะเชิงเทรา	1,914,285	1,662,322	1,738,887	1,358,491	2,615,075
ปราจีนบุรี	1,115,967	937,137	940,756	1,017,149	1,170,627
นครนายก	1,620,751	1,659,782	1,150,520	1,434,190	4,170,260
สระแก้ว	1,585,812	1,039,512	1,053,226	1,055,807	1,537,656
สมุทรปราการ	1,875,232	1,292,295	1,291,883	1,489,104	2,107,433
รวม	8,112,047	6,591,048	6,175,272	6,354,741	9,601,051

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (อ้างอิงในแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ), ส่วนที่ 1 หน้า 4)

รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางในปี พ.ศ. 2555 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 ซึ่งเท่ากับ 11,694.85 ล้านบาท เป็น 17,426.26 ล้านบาท และทั้ง 5 จังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางสามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวได้ในระดับที่ใกล้เคียงกัน โดยจังหวัดนครนายกเป็นจังหวัดที่สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวได้สูงสุดในกลุ่มจังหวัดฯ เท่ากับ 3,899.40 ล้านบาท รองลงมา คือจังหวัดสระแก้วเท่ากับ 3,817.62 ล้านบาท

ตารางที่ 8 : รายได้จากการท่องเที่ยวรายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2551 - 2555

จังหวัด	รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)				
	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
ฉะเชิงเทรา	1,596.65	1,736.66	2,144.85	1,967.99	3,571.69
ปราจีนบุรี	1,419.13	1,533.83	1,683.44	2,086.48	2,685.89
นครนายก	2,893.38	2,032.40	2,080.40	2,901.90	3,899.40
สระแก้ว	2,546.98	2,167.07	2,566.67	2,474.78	3,817.62
สมุทรปราการ	1,199.13	1,315.70	1,795.10	2,263.70	3,451.66
รวม	9,655.27	8,785.66	10,270.46	11,694.85	17,426.26

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555 (ข้อมูลสถิติด้านรายได้การท่องเที่ยวล่าสุดถึงปี 2553) (อ้างอิงในแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ), ส่วนที่ 1 หน้า 12)

หมายเหตุ : ค่าใช้จ่ายไม่นับรวมค่าพาหนะเดินทางระหว่างจังหวัด

2.2.6 ศักยภาพด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

2.2.6.1 ประชากรและแรงงาน

เมื่อวิเคราะห์แนวโน้มประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นคือจากปี พ.ศ. 2554 ซึ่งมีประชากร 3.09 ล้านคน เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2555 เป็น 3.19 ล้านคน โดยประชากรยังคงกระจุกตัวอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการซึ่งมีประชากรปี พ.ศ. 2554 สูงถึง 1.20 ล้านคน และปี พ.ศ. 2555 สูงถึง 1.22 ล้านคน รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 : จำนวนประชากรรายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555

จังหวัด	พ.ศ. 2554 (คน)		พ.ศ. 2555 (คน)	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
ฉะเชิงเทรา	332,112	345,322	335,983	349,738
ปราจีนบุรี	201,792	203,279	234,870	238,900
นครนายก	125,627	128,049	126,351	128,823
สระแก้ว	274,286	271,310	275,572	272,770
สมุทรปราการ	579,927	623,296	588,975	634,327
รวม	1,513,744	1,571,256	1,561,751	1,624,558
	3,085,000		3,186,309	

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ), ส่วนที่ 1 หน้า 5)

เมื่อพิจารณาลักษณะแรงงานสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ด้าน คือ ด้านแรกคือ กำลังแรงงานปี พ.ศ. 2554 จำนวน 1,931,458 คน จำนวนกำลังแรงงานปี พ.ศ. 2555 จำนวน 1,942,294 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.56 ด้านที่สองคือ ผู้มีงานทำปี พ.ศ. 2554 จำนวน 1,914,227 คน ผู้มีงานทำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 1,918,339 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.21 ต่อมาคือ ผู้ว่างงานปี พ.ศ. 2554 จำนวน 15,845 คน ผู้ว่างงานปี พ.ศ. 2555 จำนวน 19,605 ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.72 และด้านสุดท้ายคือ อัตราการว่างงาน ซึ่งในปี พ.ศ. 2554 คิดเป็นร้อยละ 0.82 ส่วนอัตราการว่างงานในปี พ.ศ. 2555 คิดเป็นร้อยละ 1

ตารางที่ 10 : จำนวนแรงงานรายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555

จังหวัด	จำนวนกำลังแรงงาน (คน)		จำนวนผู้มีงานทำ (คน)		จำนวนผู้ว่างงาน (คน)		อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	
	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2555
ฉะเชิงเทรา	406,052	419,803	402,357	414,988	3,695	4,815	0.90	1.10
ปราจีนบุรี	270,690	271,710	269,111	269,341	1,579	2,369	0.60	0.90
นครนายก	156,373	155,152	155,566	153,376	256	805	0.20	0.50
สระแก้ว	318,136	327,393	313,888	318,932	3,413	5,082	1.10	1.60
สมุทรปราการ	780,207	768,236	773,305	761,702	6,902	6,534	0.88	0.85
รวม	1,931,458	1,942,294	1,914,227	1,918,339	15,845	19,605	0.82	1.00

ที่มา : แรงงานจังหวัด กระทรวงแรงงาน (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ), ส่วนที่ 1 หน้า 6)

สำหรับผู้ที่ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ปี พ.ศ. 2552 - 2556 พบว่าอยู่ในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรามากที่สุด (ปี พ.ศ. 2556 เท่ากับ 72,072 คน) รองลงมา คือจังหวัดปราจีนบุรี (จำนวน 51,597 คน) จังหวัดสมุทรปราการ (จำนวน 12,615 คน) จังหวัดนครนายก (จำนวน 10,276 คน) และจังหวัดสระแก้ว (จำนวน 5,215 คน)

ตารางที่ 11 : จำนวนผู้ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานของกลุ่มจังหวัดฯ พ.ศ. 2552 - 2556

จังหวัด/ปี	พ.ศ.2552 (คน)	พ.ศ.2553 (คน)	พ.ศ.2554 (คน)	พ.ศ.2555 (คน)	พ.ศ.2556 (คน)
ฉะเชิงเทรา	91,915	75,687	71,769	104,272	72,072
ปราจีนบุรี	81,745	63,390	82,989	56,959	51,597
นครนายก	6,040	6,035	6,734	6,988	10,276
สระแก้ว	5,397	6,965	4,073	4,641	5,215
สมุทรปราการ	7,038	6,780	7,091	16,684	12,615
รวม	192,135	158,859	172,656	198,544	151,775

ที่มา : จังหวัดสมุทรปราการเป็นผลการดำเนินงานเฉพาะของสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ไม่รวมการดำเนินงานที่สถานประกอบการดำเนินการเอง (อ้างอิงในแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ), ส่วนที่ 1 หน้า 6)

2.2.6.2 การศึกษา

เรื่องของการศึกษาอัตราการเข้าเรียนของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ในปี พ.ศ. 2555 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 82,803 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 51,683 คน โดยจังหวัดที่มีจำนวนนักเรียนมากที่สุด คือ จังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 44,329 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 27,945 คน ลำดับรองลงมาคือ จังหวัดฉะเชิงเทรา มีจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 22,535 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 3,452 คน เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก ทำให้มีจำนวนประชากรแฝงที่เป็นแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมมากขึ้นตามไปด้วย จึงส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนตามจังหวัดดังกล่าว ทั้งนี้ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางมีจำนวนสถานศึกษาภาครัฐ จำนวน 726 แห่ง และภาคเอกชน 164 แห่ง

ตารางที่ 12 : จำนวนนักเรียนที่จบ ป.6 และ ม.3 ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ปี พ.ศ. 2555

จังหวัด	จำนวนนักเรียนที่จบ ป.6 ในปีการศึกษาที่ผ่านมา (คน)	จำนวนนักเรียนที่จบ ม.3 ในปีการศึกษาที่ผ่านมา (คน)	นักเรียน ม.ต้น (ทุกสังกัด) (คน)	นักเรียน ม.ปลาย (ทุกสังกัด) (คน)
ฉะเชิงเทรา	32,826	2,200	22,535	3,452
ปราจีนบุรี	2,104	789	2,443	7,448
นครนายก	2,469	7,739	9,279	5,064
สระแก้ว	6,697	2,868	4,217	7,774
สมุทรปราการ	12,968	13,802	44,329	27,945
รวม	57,064	27,398	82,803	51,683

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ (อ้างอิงในแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ), ส่วนที่ 1 หน้า 15 - 16)

2.2.6.3 สาธารณสุข

ด้านคุณภาพชีวิตของคนภาคกลางตอนกลางเรื่องของสุขภาพอนามัย มีการให้บริการโรงพยาบาลจำนวน 57 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล จำนวน 446 แห่ง โดยจังหวัดสมุทรปราการ มีโรงพยาบาลเพียง 5 แห่ง และ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล จำนวน 68 แห่ง แต่ต้องดูแลประชากรแฝงทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ที่เข้ามาประกอบอาชีพ ขยายแรงงานในภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่อีกด้วย

2.2.6.4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ปัญหาอาชญากรรม)

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางมีคดีอาชญากรรม ได้แก่ คดีอุกฉกรรจ์ และสะเทือนขวัญคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน คดีที่น่าสนใจ และ คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 40,511 คดีต่อจำนวนประชากร 9,775,258 คน ปรากฏว่า จังหวัดสมุทรปราการมีคดีสูงสุดถึง 20,167 คดี คิดเป็นร้อยละ 50 ของคดีทั้งหมด จะเห็นได้ว่าจังหวัดที่มีความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมมีแนวโน้มคดีสูง

2.2.7 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.7.1 ทรัพยากรดิน

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินที่สำคัญในช่วง พ.ศ. 2544 - 2550 คือ พื้นที่เกษตรกรรมลดลงจาก 8.5 ล้านไร่ ในปี พ.ศ. 2544 เหลือเพียง 8.3 ล้านไร่ ในปี พ.ศ. 2550 หรือลดลง 200,000 ไร่ ซึ่งมีจำนวนเท่ากับพื้นที่ชุมชนที่เพิ่มขึ้นจาก 0.6 ล้านไร่ในปี พ.ศ. 2544 เป็น 0.8 ล้านไร่ ในปี พ.ศ. 2550 ในขณะที่พื้นที่นิคมอุตสาหกรรม/โรงงาน ไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือ มีพื้นที่คงที่ 0.1 ล้านไร่ ซึ่งพอสรุปได้ว่ากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางได้มีการปรับเปลี่ยนพื้นที่เกษตรกรรมไปเป็นพื้นที่เมืองมากขึ้น

2.2.7.2 ทรัพยากรน้ำ

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ คือ แม่น้ำนครนายกและแม่น้ำปราจีนบุรี ซึ่งมีต้นกำเนิดจากอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ไหลมาบรรจบกัน กลายเป็นแม่น้ำบางปะกงในจังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อเนื่องกับแม่น้ำเจ้าพระยาในจังหวัดสมุทรปราการ โดยในช่วงต้นน้ำซึ่งเป็นช่วงของแม่น้ำนครนายกและแม่น้ำปราจีนบุรี มีสภาพนิเวศวิทยาน้ำจืด โดยในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางมีแหล่งน้ำสำคัญและมีปริมาณการกักเก็บสูงสุด คือ ลุ่มน้ำหนุมาน จังหวัดปราจีนบุรี สามารถกักเก็บน้ำในฤดูฝนได้ถึง 1,484.33 ล้านลูกบาศก์เมตร

ตารางที่ 13 : จำนวนแหล่งน้ำที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555

จังหวัด	แหล่งน้ำที่สำคัญ (แห่ง)	ปริมาณน้ำที่สามารถกักเก็บฤดูฝน (ล้านลูกบาศก์เมตร)	
		พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
ฉะเชิงเทรา	อ่างเก็บน้ำคลองสี่ยัด	420.00	420.00
	อ่างเก็บน้ำคลองระบม	55.00	55.50
	อ่างเก็บน้ำคลองกระทิง	4.20	4.20
	อ่างเก็บน้ำลุ่มน้ำโจน 2	1.96	1.96
	อ่างเก็บน้ำลุ่มน้ำโจน 16	1.97	1.97
	ลุ่มน้ำคลองท่าลาด	753.60	753.60

ตารางที่ 13 : จำนวนแหล่งน้ำที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง พ.ศ. 2554 - 2555 (ต่อ)

จังหวัด	แหล่งน้ำที่สำคัญ (แห่ง)	ปริมาณน้ำที่สามารถกักเก็บกักเก็บ (ล้านลูกบาศก์เมตร)	
		พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
ปราจีนบุรี	ลุ่มน้ำปราจีนบุรี	1,395.41	1,395.41
	ลุ่มน้ำหนุมาน	2,708.00	1,484.33
	อ่างเก็บน้ำบ้านทับลาน	2.20	2.20
สระแก้ว	ลุ่มน้ำแม่น้ำพระปรอง	117.67	117.01
	ลุ่มน้ำคลองพระสทิง	5.78	8.03
	ลุ่มน้ำโตนเลสาป	48.99	78.49
นครนายก	ลุ่มน้ำนครนายก	240.00	188.70
	ลุ่มน้ำคลองบ้านนา	0.15	0.30
	ลุ่มน้ำคลองยาง	11.30	11.20
สมุทรปราการ	ลุ่มน้ำเจ้าพระยา	420.00	420.00
	คลองระบายน้ำ	40.00	180.00

ที่มา : กรมชลประทาน (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ), ส่วนที่ 1 หน้า 18)

คุณภาพของแหล่งน้ำ คุณภาพน้ำบางแห่งของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง เริ่มเสื่อมโทรมลงโดยเฉพาะแม่น้ำช่วงที่ไหลผ่านชุมชนเช่น อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอมือง จังหวัดนครนายก และ อำเภอมือง จังหวัดปราจีนบุรี รวมทั้งบริเวณอุตสาหกรรมได้แก่ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ตลอดจนอำเภอพระประแดง อำเภอมือง และ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ รวมทั้งบริเวณที่ไหลผ่านพื้นที่ทำการเกษตรด้วยเช่นกัน ได้แก่ฟาร์มกุ้งริมแม่น้ำตั้งแต่บริเวณปากแม่น้ำจนถึง อำเภอมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา และฟาร์มสุกร บริเวณฝั่งซ้ายของแม่น้ำบางปะกงในเขต อำเภอมือง และ อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

2.2.7.3 ทรัพยากรป่าไม้

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางสามารถแบ่งพื้นที่ป่าไม้ได้ 3 ประเภท คือ ป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งมี 15 แห่ง ใน 4 จังหวัด ยกเว้นสมุทรปราการ ซึ่งไม่มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ประเภทที่ 2 คือ อุทยานแห่งชาติ มี 4 แห่งรวมพื้นที่ 1.9 ล้านไร่ ประกอบด้วย อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติทับลาน อุทยานแห่งชาติปางสีดา และอุทยานแห่งชาติตาพระยา อุทยานแห่งชาติทั้ง 4 แห่ง ได้ผนวกกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ดงใหญ่ เข้าเป็นผืนป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่ และได้ขึ้นบัญชีรายชื่อเป็นมรดกโลกธรรมชาติ เนื่องจากผืนป่าแห่งนี้มีชนิดพันธุ์พืชไม่น้อยกว่า 2,500 ชนิด และชนิดพันธุ์สัตว์ป่ามากกว่า 805 ชนิด และประเภทที่ 3 คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ามี 1 แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขาอ่างฤๅไน รวมพื้นที่ 4 แสนไร่ โดยเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่กลุ่มป่าภาคตะวันออก ได้แก่ ผืนป่าเชื่อมติดกัน 5 แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน อุทยานแห่งชาติเขาชะเมา เขาวง อุทยานแห่งชาติเขาชีมภู อุทยานแห่งชาติเขาสิบห้าชั้น และรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสอยดาว ซึ่งนับได้ว่าเป็นแหล่งรวมพันธุ์กรรมสัตว์ป่าที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ โดยมีสัตว์ป่าทั้งสิ้นประมาณ 678 ชนิด

นอกจากนี้กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางยังมีพื้นที่ป่าชายเลนเพียง 2 จังหวัด คือ ฉะเชิงเทราและสมุทรปราการ ซึ่งได้ตระหนักถึงความสำคัญของป่าชายเลนที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศชายฝั่งจึงได้มีการเร่งฟื้นฟูและปลูกป่าชายเลนเพิ่มทำให้พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มขึ้นจาก 4,875 ไร่ ในปี พ.ศ. 2541 เป็น 12,000 ไร่ ในปี พ.ศ. 2547 เพิ่มขึ้น 7,125 ไร่ หรือเฉลี่ย 1,187.5 ไร่ต่อปี และในปี พ.ศ. 2553 เป็น 20,051.87 ไร่ เพิ่มขึ้น 8,051.87 ไร่ หรือเฉลี่ย 1,150.27 ไร่ต่อปี

2.2.7.4 สิ่งแวดล้อม

- มลพิษทางอากาศ สภาพปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กของจังหวัดสมุทรปราการลดลง โดยพบว่าพื้นที่ อำเภอบางพลี และ อำเภอพระประแดง มีค่าเฉลี่ยในปี พ.ศ. 2551 ตรวจวัดได้ 12.2 - 249.5 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ลดลงจากปี พ.ศ. 2550 ที่ตรวจวัดได้สูงถึง 12.8 - 461.5 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

- การกัดเซาะชายฝั่ง กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางมีระยะทางชายฝั่งเพียง 60 กิโลเมตร แต่ได้ถูกกัดเซาะรุนแรง คือ มากกว่า 5 เมตรต่อปี ไปแล้วถึง 39 กิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2550 โดยเฉพาะสมุทรปราการที่มีพื้นที่ชายฝั่งถูกกัดเซาะรุนแรงมากถึง 30 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 77 ของพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะทั้งหมดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง

- ขยะและกากของเสีย กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง มีปริมาณกากของเสียอันตราย ปีพ.ศ. 2556 โดยเฉลี่ย จำนวน 173,895 ตันต่อปี สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 167,276 ตันต่อปี จังหวัดที่มีปริมาณขยะสูงสุดสูงสุด ได้แก่จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 416,872 ตันต่อปี รองลงมาได้แก่จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 161,885 ตันต่อปี จังหวัดสระแก้ว จำนวน 125,984 ตันต่อปี จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 123,816 ตันต่อปี และจังหวัดนครนายก จำนวน 55,919 ตันต่อปี ซึ่งมีบางส่วนที่ไม่ถูกนำไปกำจัดอย่างถูกวิธีหรือลักลอบนำไปทิ้งในที่สาธารณะก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมตามมา

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“ศูนย์กลางการค้าการลงทุนแห่งอินโดจีน ฐานการผลิตอุตสาหกรรมก้าวหน้าระดับประเทศ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานสากล เส้นทางท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนภาคตะวันออกของอินโดจีนและรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เป้าประสงค์ : เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และการขนส่งภาคตะวันออกของอินโดจีนที่พร้อมด้วยระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวก พร้อมทั้งบุคลากรศักยภาพสูง และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์

1) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่มีคุณภาพ สะดวก รวดเร็ว เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเชื่อมต่อกันภายในกลุ่มจังหวัดและไปสู่อินโดจีน

2) พัฒนาศูนย์กลางและช่องทางการกระจายสินค้าเพื่อรองรับการเป็นฐานการผลิต ขนส่งและจัดจำหน่ายของอินโดจีน

3) วางแผนการผลิตและพัฒนาบุคลากรทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุนของอินโดจีน

4) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับการค้า การลงทุนและการขนส่งที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี

1) อัตราขยายตัวของเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ 20

2) มูลค่าการค้าผ่านด่านศุลกากรชายแดนของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 20

2. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการ ให้ได้มาตรฐาน โดยคำนึงถึงชุมชนและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1) ยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม มาตรฐานสินค้าและบริการการท่องเที่ยว และมีระบบขนส่งที่สะดวกรวดเร็วเพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยว

2) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีเรื่องราว (Story) และมีการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมภายในกลุ่มจังหวัด มีศักยภาพทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์

1) อนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดและภูมิภาค

2) ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

3) พัฒนาประสิทธิภาพ การตลาด ระบบข้อมูล บุคลากร และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี

1) อัตราขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ 60

2) อัตราขยายตัวรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มจังหวัด

เพิ่มขึ้นร้อยละ 44

3. พัฒนาปัจจัยการผลิตและระบบโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ (ZONING) เพื่อให้สินค้าเกษตรได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงตลาดรองรับการค้าเสรี

เป้าประสงค์

1) ผลผลิตทางการเกษตรปลอดภัย ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และมูลค่าเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมีศักยภาพการแข่งขัน

2) เกษตรกรมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และมีเครือข่ายที่เข้มแข็งเพื่ออำนาจทางการตลาด

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาการเข้าถึงปัจจัยการผลิตและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรอย่างครบถ้วน
- 2) เพิ่มผลิตภาพและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร
- 3) เชื่อมโยงวัตถุดิบภาคเกษตรกรรมสู่การแปรรูปในภาคอุตสาหกรรมภายในกลุ่มจังหวัดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- 4) มุ่งพัฒนาสู่เกษตรปลอดภัยที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าสูง
- 5) ยกระดับเกษตรกรสู่ Smart Farmer และพัฒนาสถาบันเกษตรกรสู่เครือข่ายตลาดสินค้าเกษตรรองรับการค้าเสรี

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี

- 1) ร้อยละของเกษตรกรมีความสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
  - 2) ชนิดสินค้าเกษตรที่มีการลงนามซื้อขายล่วงหน้า (3 ชนิดสินค้า)
  - 3) ปริมาณข้าวพันธุ์ดีที่กระจายสู่เกษตรกร (2,000 ตัน)
4. พัฒนาเทคโนโลยีและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุนเพื่อรองรับการเติบโตทางอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

- 1) เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานและศักยภาพที่พร้อมสรรพด้วยโครงสร้างพื้นฐาน แรงงานฝีมือ ระบบขนส่ง และการใช้นวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างต่อเนื่อง
- 2) เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม
- 2) พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
- 3) การกำหนดเขตพื้นที่อุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดที่เหมาะสมและวางแผนการลงทุนในอุตสาหกรรม
- 4) เสริมสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมเทคโนโลยีการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) ส่งเสริมระบบการบริหารจัดการในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและพัฒนาเครือข่ายระบบเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

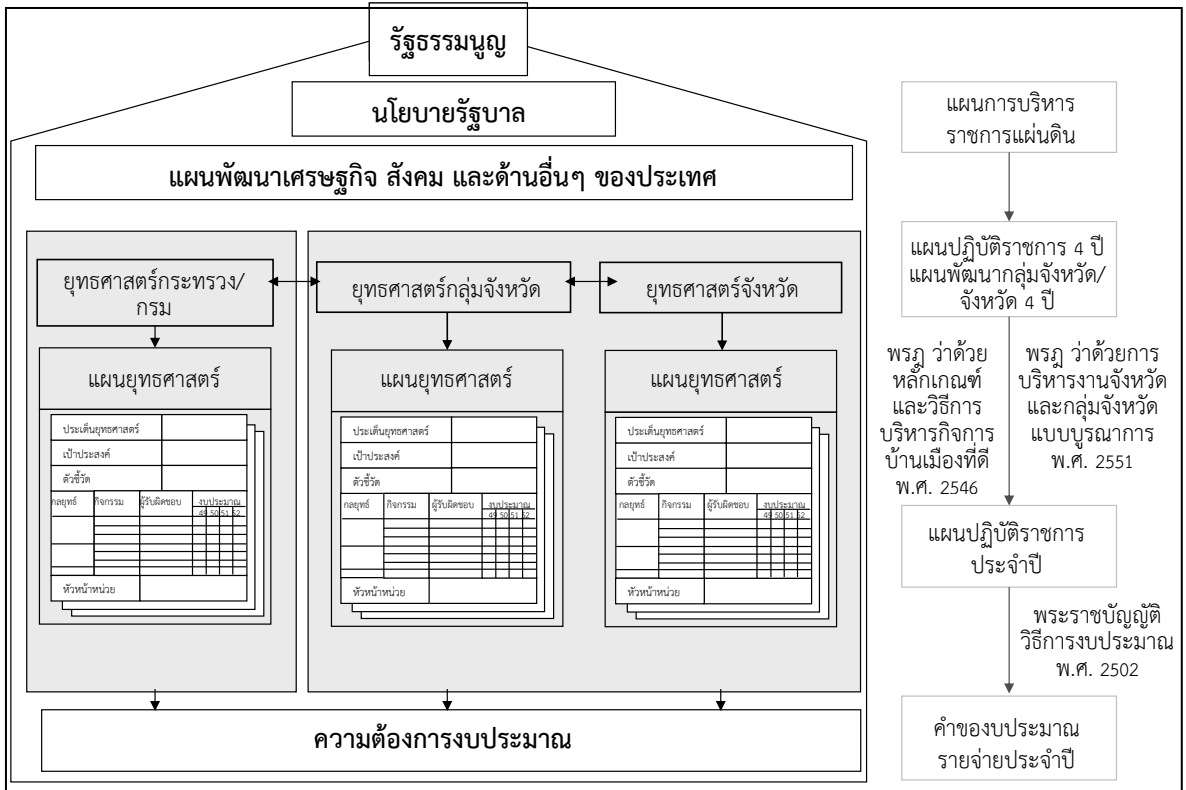
ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี : อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น

ร้อยละ 20

2.4 ผลกระทบของความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาคกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค และแผนพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง** คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาภูมิภาคกับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาภูมิภาค ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้²

² สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 14 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

ตารางที่ 14 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคม มีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศให้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ ที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงทั้ง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์และ 8 ตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 15 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาปัจจัยการผลิตและระบบโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ (ZONING) เพื่อให้สินค้าเกษตรได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงตลาดรองรับการค้าเสรี
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนภาคตะวันออกของอินโดจีนและรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสินค้าและบริการ ให้ได้มาตรฐาน โดยคำนึงถึงชุมชน และสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาเทคโนโลยีและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุนเพื่อรองรับการเติบโตทางอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 15 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนภาคตะวันออกของอินโดจีนและรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาปัจจัยการผลิตและระบบโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ (ZONING) เพื่อให้สินค้าเกษตรได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงตลาดรองรับการค้าเสรี
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาเทคโนโลยีและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุนเพื่อรองรับการเติบโตทางอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งในด้านการสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน และการสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค (เน้นระบบโลจิสติกส์) และมีการเชื่อมโยงถึงการพัฒนาที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมอยู่ในประเด็นเรื่องเศรษฐกิจ แต่ไม่ได้วางยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรม และการพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

ตารางที่ 16 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-

ตารางที่ 16 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราขยายตัวของเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 - มูลค่าการค้าผ่านด่านศุลกากรชายแดนของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 - อัตราขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ 60 - อัตราขยายตัวรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 44 - ร้อยละของเกษตรกรมีความสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 - ชนิดสินค้าเกษตรที่มีการลงนามซื้อขายล่วงหน้า (3 ชนิดสินค้า) - ปริมาณข้าวพันธุ์ดีที่กระจายสู่เกษตรกร (2,000 ตัน) - อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 20
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-

ตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัดฯ สอดคล้องกับตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 11 ในส่วนของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นสำคัญ โดยกลุ่มจังหวัดฯ มิได้กำหนดเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชาชน หรือคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่แต่อย่างใด

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนภาคตะวันออกของอินโดจีนและรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การขนส่งและกระจายสินค้า”

ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนภาคตะวันออกของอินโดจีนและรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	เศรษฐกิจ -> การค้า การลงทุน	การขนส่งและกระจายสินค้า
สรุปเหตุผลสนับสนุน 1) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และระบบราง ทำให้มีศักยภาพในการขนส่งสินค้า/กระจายสินค้า จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นชุมทางคมนาคมอยู่ใกล้กรุงเทพฯ/สนามบินสุวรรณภูมิ/ชุมทางรถไฟ/ท่าเรือ และมีโครงข่ายที่สามารถเชื่อมโยงไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือและชายแดนกลุ่มประเทศอาเซียน จังหวัดสระแก้วเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 33 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ Southern Economic Corridors ที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านและจังหวัดแถบภาคกลาง/ภาคตะวันออก มีเส้นทาง interlink ตัดผ่านไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือ/ประเทศเพื่อนบ้าน และมีทางรถไฟที่จะเชื่อมจาก กัมพูชา - อยุธยา - ปราจีนบุรี - ฉะเชิงเทรา - กรุงเทพฯ : จังหวัดสมุทรปราการเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และระบบราง ในส่วนของการคมนาคมทางบกมีทางหลวงสายหลัก ทางหลวงสายรอง ทางบริการพิเศษ การคมนาคมทางน้ำ มีท่าเทียบเรือ/ท่าเทียบเรือขนส่งโดยสารสาธารณะ การคมนาคมทางอากาศมีท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ รองรับการขนส่งสินค้าทางอากาศ		

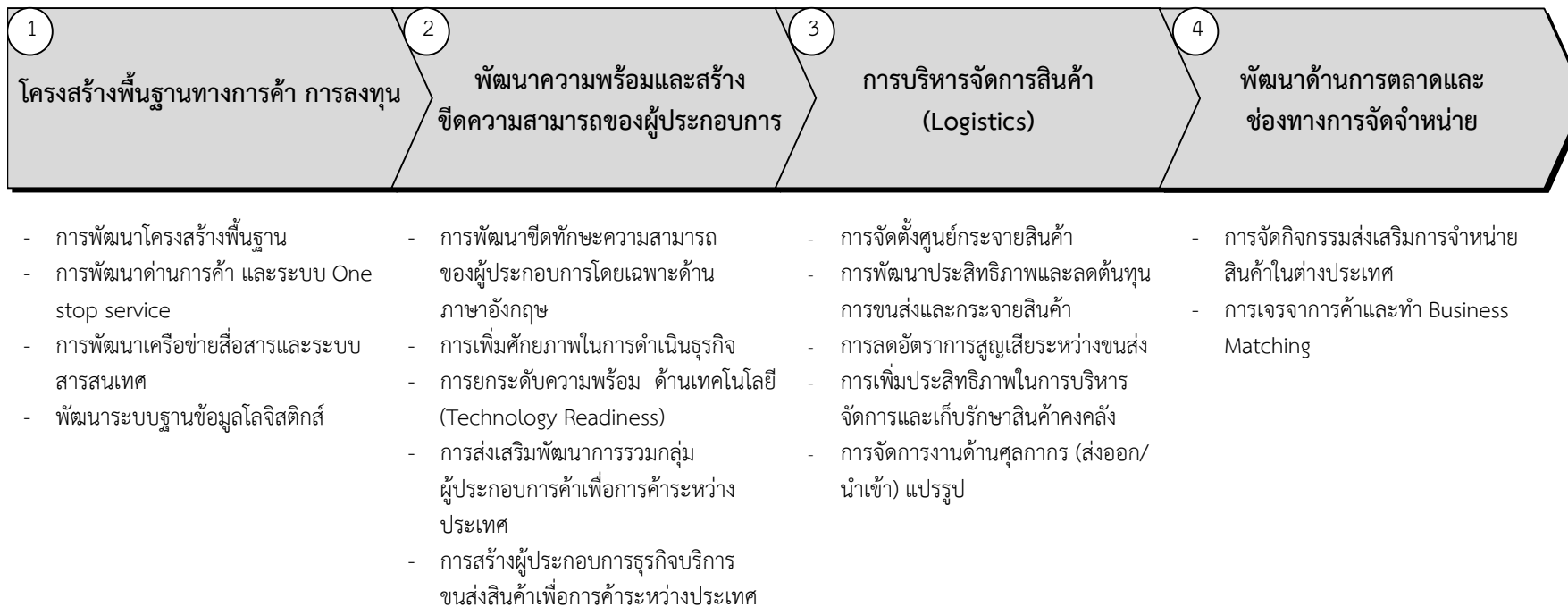
ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (ต่อ)

สรุปเหตุผลสนับสนุน (ต่อ)

- 2) การกระจายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ตามแนวถนนสายหลัก จังหวัดฉะเชิงเทรามีการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 34 และ 304 ในขณะที่จังหวัดปราจีนบุรีมีการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 304 ซึ่งเป็นเส้นแนวถนนที่เชื่อมโยงต่อเนื่องจากฉะเชิงเทรา และตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 33 ตลอดแนวถนนทางหลวงหมายเลข 304 มีนิคมอุตสาหกรรมตั้งอยู่ 4 แห่ง คือ (1) นิคมอุตสาหกรรมแปลงยาว (เกตเวย์ ซิตี้) อำเภอแปลงยาว (2) นิคมอุตสาหกรรม 304 อินดัสเตรียลปาร์ค 2 อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา (3) นิคมอุตสาหกรรม 304 อินดัสเตรียลปาร์ค อำเภอศรีมหาโพธิ์ และ (4) นิคมอุตสาหกรรมกบินทร์บุรี อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี สำหรับในจังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่หนาแน่นในเกือบทุกตำบล ในขณะที่จังหวัดสระแก้ว และจังหวัดนครนายก มีโรงงานอุตสาหกรรมไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ตามแนวถนนทางหลวงหมายเลข 33 เป็นศูนย์กลางการคมนาคมทั้งทางบกทางน้ำ ทางอากาศและระบบราง

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ผลลัพธ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
			ละเอียด	ปานกลาง	กระแ้ว	นครนายก	สมุทรปราการ	
VC1 : โครงสร้างพื้นฐานทางการค้า การลงทุน								
CSF 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	KPI 1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเส้นทางที่ ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงให้ ได้มาตรฐาน	Data 1.1.1 จำนวนเส้นทางและรายละเอียด เส้นทางคมนาคม	มี	มี	มี	มี	มี	สนง.ทางหลวงชนบท/ สนง.แขวงการทาง
		Data 1.1.2 จำนวนเส้นทางที่ผ่านมาตรฐาน (โปรดระบุชื่อมาตรฐาน)	มี	มี	มี	มี	มี	สนง.ทางหลวงชนบท/ สนง.แขวงการทาง
CSF 2 การพัฒนาด้านการค้าและ ระบบ One stop service	KPI 2.1 ระดับความพึงพอใจของ ผู้รับบริการ	Data 2.1.1 ความพึงพอใจของผู้รับบริการ	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด
CSF 3 การพัฒนาเครือข่ายสื่อสาร และระบบสารสนเทศ	KPI 3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจุดบริการ Free Wi-Fi บริเวณชายแดน	Data 3.1.1 จำนวนจุดให้บริการ Free Wi-Fi บริเวณชายแดน	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	บมจ.ทีโอที/ บมจ.กสท โทรคมนาคม
		KPI 3.2 จำนวนโครงข่ายคมนาคม ที่ได้รับการพัฒนา	Data 3.1.2 จำนวนโครงข่ายคมนาคม ที่ได้รับการพัฒนา	มี	มี	มี	มี	ไม่มี

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปทุมธานี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ	
CSF 3 (ต่อ) การพัฒนาเครือข่ายสื่อสาร และระบบสารสนเทศ	KPI 3.3 ระบบสารสนเทศเกี่ยวกับ โลจิสติกส์ ที่มีการใช้งานจริง	Data 3.3.1 ระบบสารสนเทศเกี่ยวกับ โลจิสติกส์ ที่มีการใช้งานจริง	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด/ สนง.จังหวัด
CSF 4 พัฒนาระบบฐานข้อมูล โลจิสติกส์	KPI 4.1 ข้อมูลด้านโลจิสติกส์ มีความครบถ้วน ถูกต้อง ทันสมัย	Data 4.1.1 จำนวนข้อมูลในฐานข้อมูล โลจิสติกส์	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด/ สนง.จังหวัด
	KPI 4.2 งบประมาณที่ใช้ในการพัฒนา ฐานข้อมูลโลจิสติกส์	Data 4.2.1 งบประมาณในปีที่ผ่านมา	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด/ สนง.จังหวัด
VC 2 พัฒนาความพร้อมและสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ								
CSF 5 การพัฒนาขีดทักษะ ความสามารถของ ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะ ด้านภาษาอังกฤษ	KPI 5.1 จำนวนครั้งที่ภาครัฐจัดอบรม ภาษาอังกฤษให้บุคลากรและ ผู้ประกอบการด้านการขนส่ง	Data 5.1.1 จำนวนครั้งที่จัดอบรม/ให้ความรู้ ด้านภาษาอังกฤษให้บุคลากร/ ผู้ประกอบการ	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	สนง.จังหวัด
	KPI 5.2 ระดับความรู้ด้านภาษาอังกฤษ	Data 5.2.1 คะแนนจากการทดสอบ ภาษาอังกฤษ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
			เชิงตรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ	
CSF 6 การเพิ่มศักยภาพใน การค้าเงินธุรกิจ	KPI 6.1 ร้อยละของผู้ประกอบการที่ ได้รับความรู้เรื่องโลจิสติกส์	Data 6.1.1 ผู้ประกอบการที่ได้รับความรู้ เรื่องโลจิสติกส์	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ สนง.ขนส่งจังหวัด
		Data 6.1.2 จำนวนหลักสูตรอบรมด้านโลจิสติกส์	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	มี	สนง.ขนส่งจังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
CSF 7 การยกระดับความพร้อม ด้านเทคโนโลยี (Technology Readiness)	KPI 7.1 จำนวนการขนส่งที่มีการใช้ ระบบ GPS	Data 7.1.1 จำนวนการขนส่งที่มีการใช้ ระบบ GPS(เพื่อใช้ในการบริหาร จัดการเวลาเพื่อการลดต้นทุน ของระบบคลังสินค้าและการ ขนส่ง)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สนง.ขนส่งจังหวัด
CSF 8 การส่งเสริม พัฒนา การรวมกลุ่มผู้ประกอบการ ค้าเพื่อการค้าระหว่าง ประเทศ	KPI 8.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ การรวมกลุ่มผู้ประกอบการค้า ระหว่างประเทศ	Data 8.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการ การค้าระหว่างประเทศ	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี	มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
			ละเอียด	ปรับ	แก้ไข	นครนายก	สมุทรปราการ	
CSF 9 การสร้างผู้ประกอบการ ธุรกิจบริการขนส่งสินค้า เพื่อการค้าระหว่างประเทศ	KPI 9.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรมใน การกระตุ้นให้ผู้ประกอบการ สนใจประกอบธุรกิจด้านการ ขนส่ง	Data 9.1.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการ กระตุ้นให้ผู้ประกอบการสนใจ ประกอบธุรกิจด้านการขนส่ง	มี	มี	มี	มี	มี	สนง.ขนส่งจังหวัด
	KPI 9.2 จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจ บริการขนส่งฯ ในจังหวัด	Data 9.2.1 จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจ บริการขนส่งฯ ในจังหวัด	ไม่มี	มี	มี	มี	มี	สนง.ขนส่งจังหวัด
	KPI 9.3 จำนวนกิจกรรมในการจัด Road Show	Data 9.3.1 จำนวนกิจกรรมในการจัดRoad Show	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี	มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด
VC 3 การบริหารจัดการสินค้า (Logistics)								
CSF 10 การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า	KPI 10.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า	Data 10.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า ที่ไม่ติดชายแดน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ด่านศุลกากร
		Data 10.1.2 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า บริเวณชายแดน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ด่านศุลกากร

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
			เชิงเศรษฐ	ปรับบริ	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ	
CSF 11 การพัฒนาประสิทธิภาพและ ลดต้นทุนการขนส่งและ กระจายสินค้า	KPI 11.1 ระยะเวลาในการขนส่งสินค้า จากต้นทางถึงปลายทางลดลง	Data 11.1.1 ระยะเวลาในการขนส่งสินค้า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ด่านศุลกากร
CSF 12 การลดอัตราการสูญเสีย ระหว่างขนส่ง	KPI 12.1 มูลค่าเสียหายของสินค้าที่เกิด จากการขนส่ง (เช่น การขนส่ง ผลไม้ ถ้าขนส่งล่าช้าทำให้ ผลไม้เน่าเสียหาย ดังนั้นต้อง ปรับการระบบการขนส่ง)	Data 12.1.1 มูลค่าเสียหายของสินค้าที่เกิด จากการขนส่ง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ด่านศุลกากร
CSF 13 การเพิ่มประสิทธิภาพใน การบริหารจัดการและ เก็บรักษาสินค้าคงคลัง	KPI 13.1 ร้อยละที่ลดลงของค่าใช้จ่ายใน การบริหารจัดการและเก็บ รักษาสินค้า	Data 13.1.1 ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ และเก็บรักษาสินค้านรายเดือน จำแนกตามประเภทค่าใช้จ่าย (เช่น ค่าไซโล ค่าสารเคมี ค่าจ้าง คนดูแล)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ด่านศุลกากร

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
			เชิงตรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ	
CSF 14 การจัดการงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า) แปรรูป	KPI 14.1 ร้อยละของความพึงพอใจ ของผู้รับบริการ	Data 14.1.1 จำนวนขั้นตอนและระยะเวลา เฉลี่ยในการดำเนินการ	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ด้านศุลกากร
		Data 14.1.2 ร้อยละของความพึงพอใจ ของผู้รับบริการ	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ด้านศุลกากร
VC 4 พัฒนา ด้านการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย								
CSF 15 การจัดกิจกรรมส่งเสริม การจำหน่ายสินค้าใน ต่างประเทศ	KPI 15.1 โครงการ/กิจกรรม Road Show สินค้าในต่างประเทศ เพิ่มขึ้น	Data 15.1.1 จำนวนครั้งที่มีการจัดกิจกรรม Road Show สินค้าใน ต่างประเทศ	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี	มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์
	KPI 15.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน ผู้ประกอบการที่เข้าร่วม กิจกรรม	Data 15.2.1 จำนวนผู้ประกอบการที่เข้าร่วม กิจกรรมในปีที่ผ่านมา	ไม่มี	มี	มี	มี	มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด
	KPI 15.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ จากการ Road Show	Data 15.3.1 รายได้จากการจำหน่ายสินค้า จำแนกตามชนิดสินค้า	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด
CSF 16 การเจรจาการค้าและ ทำ Business Matching	KPI 16.1 ผู้ประกอบการสามารถ จับคู่ธุรกิจได้เพิ่มขึ้น	Data 16.1.1 จำนวนผู้ประกอบการที่สามารถ จับคู่ธุรกิจในปีที่ผ่านมา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	สนง.พาณิชย์จังหวัด

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนภาคตะวันออกของอินโดจีนและรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 28 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 3 รายการ และที่เหลือจำนวน 25 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(4 CSFs, 7 KPIs)	(5 CSFs, 8 KPIs)	(5 CSFs, 5 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	3 (10.71%)	2	1	-	-
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	19 (67.86%)	6	7	2	4
3. รายการสถิติที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล	6 (21.43%)	-	1	5	-
รวม	28 (100%)	8	9	7	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีข้อมูล ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ เพื่อพัฒนาระบบการจัดเก็บต่อไป โดยรายละเอียดของรายการสถิติ แสดงดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 7.1.1 จำนวนการขนส่งที่มีการใช้ระบบ GPS (เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเวลาเพื่อการลดต้นทุนของระบบคลังสินค้าและการขนส่ง)	สนง.ขนส่งจังหวัด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บ
Data 10.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้าที่ไม่ติดชายแดน	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ด่านศุลกากร	ข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่ง
Data 10.1.2 จำนวนศูนย์กระจายสินค้าบริเวณชายแดน	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ด่านศุลกากร	เชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจง
Data 11.1.1 ระยะเวลาในการขนส่งสินค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ด่านศุลกากร	ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล

ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 12.1.1 มูลค่าเสียหายของสินค้าที่เกิดจากการขนส่ง	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ด่านศุลกากร	- กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 13.1.1 ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้ารายเดือน จำแนกตามประเภทค่าใช้จ่าย (เช่น ค่าไซโล ค่าสารเคมี ค่าจ้างคนดูแล)	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ด่านศุลกากร	

รายการสถิติที่มีหลายหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลแต่มีบางหน่วยงานมีข้อมูลไม่ครบถ้วนต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม แสดงดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1 ความพึงพอใจของผู้รับบริการ	สนง.พาณิชย์จังหวัด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยาม คำอธิบายให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดทำคำสั่งมอบหมายผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล
Data 3.1.1 จำนวนจุดให้บริการ Free Wifi บริเวณชายแดน	บมจ.ทีโอที/ บมจ.กสท โทรคมนาคม	
Data 3.1.2 จำนวนโครงข่ายคมนาคมที่ได้รับการพัฒนา	บมจ.ทีโอที/ บมจ.กสท โทรคมนาคม	
Data 3.3.1ระบบสารสนเทศเกี่ยวกับโลจิสติกส์ ที่มีการใช้งานจริง	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด/ สนง.จังหวัด	
Data 4.1.1 จำนวนข้อมูลในฐานข้อมูลโลจิสติกส์	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด/ สนง.จังหวัด	
Data 4.2.1 งบประมาณในปีที่ผ่านมา	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด/ สนง.จังหวัด	
Data 5.1.1 จำนวนครั้งที่จัดอบรม/ให้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้บุคลากร/ผู้ประกอบการ	สนง.ขนส่งจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 5.2.1 คะแนนจากการทดสอบภาษาอังกฤษ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 6.1.1 ผู้ประกอบการที่ได้รับความรู้เรื่องโลจิสติกส์	สนง.พาณิชย์จังหวัด/สนง.ขนส่งจังหวัด	

ตารางที่ 21 : รายการสถิติสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 6.1.2 จำนวนหลักสูตรอบรมด้านโลจิสติกส์	สนง.ขนส่งจังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 8.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการค้า ระหว่างประเทศ	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 9.1.1 จำนวนโครงการ/ กิจกรรมในการกระตุ้นให้ ผู้ประกอบการสนใจประกอบธุรกิจ ด้านการขนส่ง	สนง.ขนส่งจังหวัด	
Data 9.3.1 จำนวนกิจกรรมในการ จัด Road Show	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 14.1.1 จำนวนขั้นตอนและ ระยะเวลาเฉลี่ยในการดำเนินการ	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ด้านศุลกากร	
Data 14.1.2 ร้อยละของความพึง พอใจของผู้รับบริการ	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	
Data 15.1.1 จำนวนครั้งที่มีการจัด กิจกรรม Road Show สินค้าใน ต่างประเทศ	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	
Data 15.2.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ เข้าร่วมกิจกรรมในปีที่ผ่านมา	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 15.3.1 รายได้จากการจำหน่าย สินค้า จำแนกตามชนิดสินค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 16.1.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ สามารถจับคู่ธุรกิจในปีที่ผ่านมา	สนง.พาณิชย์จังหวัด	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน โดยคำนึงถึงชุมชนและสิ่งแวดล้อม

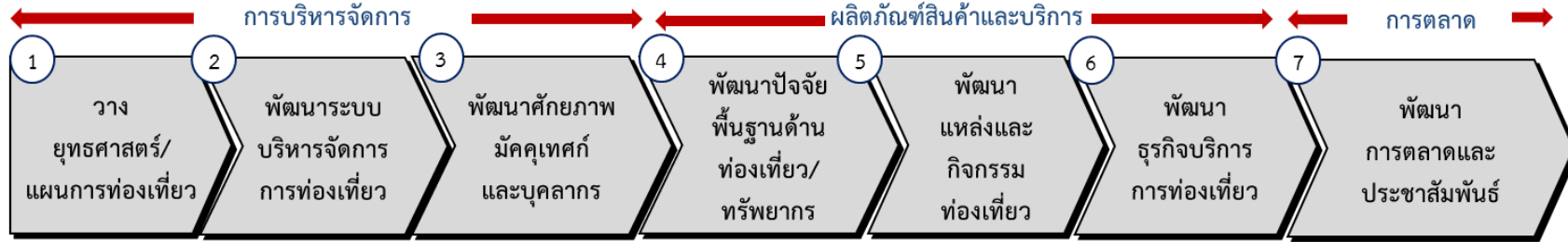
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

ตารางที่ 22 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน โดยคำนึงถึงชุมชนและสิ่งแวดล้อม	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยวและบริการ	การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ
<p>สรุปเหตุผลสนับสนุน</p> <p>1) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพหลายแห่ง เช่น อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติทับลาน อุทยานแห่งชาติตาพระยา และอุทยานแห่งชาติปางสีดา มีพื้นที่รวม 1.9 ไร่ นอกจากนี้ยังมีโรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร จังหวัดปราจีนบุรี และโรงพยาบาลวัฒนานครจังหวัดสระแก้ว เป็นศูนย์กลางการค้าและวิจัยด้านการแพทย์แผนไทยซึ่งจะสนับสนุนการท่องเที่ยวในด้านการฟื้นฟูสุขภาพ และการแพทย์แผนไทยได้เป็นอย่างดี สำหรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในจังหวัดสระแก้ว จะเชื่อมโยงกับนครวัด นครธมในกัมพูชาผ่านเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 33 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทาง Southern Economic Corridor</p> <p>2) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางควรให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ/เชิงนิเวศและประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่-ทับลาน ในพื้นที่ตอนบนของจังหวัดนครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้วซึ่งซึ่งเป็นแหล่งโอโซนอันดับ 7 ของโลก อุทยานแห่งชาติตาพระยา เป็นส่วนหนึ่งของมรดกโลก และอุทยานแห่งชาติปางสีดา เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวด้านธรรมชาติมาก</p>		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ผลลัพธ์ที่มีศักยภาพ : การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

1 วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว • การวางแผนและกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) • การกำหนดนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย	2 พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว • การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว • การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) • การสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน • การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรปกครองท้องถิ่น และประชาชน ในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว	3 พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร • การพัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเข้าสู่ AEC • การพัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยว • การพัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว • การส่งเสริมการรวมกลุ่มของชุมชนผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	4 พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร • พัฒนาทรัพยากรทางการท่องเที่ยว • การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน • พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถนน ไฟฟ้า • การจัดการสิ่งแวดล้อมจากที่พัก/โรงแรม อาทิ สิ่งปฏิภูล ขยะ น้ำเสีย • การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค	5 พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว • สร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจ • ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว • ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว	6 พัฒนารูปแบบธุรกิจบริการการท่องเที่ยว • การรับรองมาตรฐานที่พักและโรงแรม • พัฒนามาตรฐานธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว • พัฒนามาตรฐานสินค้าของฝากและของที่ระลึก • พัฒนามาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว	7 พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ • การทำการตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ • ประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์ • การตลาดเชิงรุก ผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
VC1 : วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว										
CSF 1 การวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	KPI 1.1 ตำแหน่งยุทธศาสตร์ด้าน การท่องเที่ยว	Data 1.1.1 จำนวนรายงานความพร้อม ของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้าน การท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมายและจำนวน นักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมาย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 1.1.2 จำนวนสถานประกอบการ ธุรกิจท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม บริษัททัวร์ ร้านอาหาร	มี	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด/ ที่ทำการปกครอง จังหวัด/ สนง.พัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดสมุทรปราการ
		Data 1.1.3 จำนวนห้องพัก/นักท่องเที่ยว ที่สามารถให้บริการได้ใน แต่ละวัน	มี	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ท่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			อะไหล่	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 2 การกำหนดนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	KPI 2.1 จำนวนกลุ่มเป้าหมาย นักท่องเที่ยวใน กลุ่มจังหวัด	Data 2.1.1 จำนวนสถานประกอบการ ธุรกิจท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม บริษัททัวร์ ร้านเช่ารถ	มี	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด/ที่ทำการ ปกครองจังหวัด/ สนง.พัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดสมุทรปราการ
		Data 2.1.2 จำนวนห้องพัก/นักท่องเที่ยว ที่สามารถให้บริการได้ในแต่ละ วัน	มี	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
VC2: พัฒนาระบบบริหารจัดการ การท่องเที่ยว										
CSF 3 การรวบรวมและจัดทำ ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการ ท่องเที่ยว	KPI3.1 จำนวนนักท่องเที่ยว แยกตามสัญชาติ (ไทย/ต่างประเทศ)	Data 3.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว แยกตามสัญชาติ (ไทย/ต่างประเทศ)	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/กระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา
	KPI 3.2 ค่าใช้จ่ายของ นักท่องเที่ยว ต่อหัว	Data 3.2.1 ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ต่อ หัว	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/กระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา
	KPI3.3 ระยะเวลาการเข้าพัก เฉลี่ยของนักท่องเที่ยว	Data 3.3.1 ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ย ของนักท่องเที่ยว	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/กระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 3 (ต่อ) การรวบรวมและจัดทำ ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการ ท่องเที่ยว	KPI 3.4 จำนวนสถาน ประกอบการธุรกิจ ท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม บริษัททัวร์ ร้านเช่ารถ	Data 3.4.1 จำนวนสถานประกอบการ ธุรกิจท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม บริษัททัวร์ ร้านเช่ารถ	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด/ที่ทำการ ปกครองจังหวัด/ สนง.พัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดสมุทรปราการ
	KPI 3.5 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการ ท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 3.5.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยวของ จังหวัด	ไม่มี	มี	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
	KPI 3.6 รูปแบบการเดินทางของ นักท่องเที่ยวและข้อมูล ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	Data 3.6.1 รูปแบบการเดินทางของ นักท่องเที่ยวและข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	ไม่มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
CSF 4 การกำหนดขีด ความสามารถใน การรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 4.1 จำนวนสถาน ประกอบการธุรกิจ ท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม บริษัททัวร์ ร้านเช่ารถ	Data 4.1.1 จำนวนสถานประกอบการ ธุรกิจท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม บริษัททัวร์ ร้านเช่ารถ	มี	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด/ที่ทำการ ปกครองจังหวัด/ สนง.พัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ประเพณี เชิงประ เพณี	ประ เพณี	ประ เพณี	ประ เพณี	ประ เพณี			
CSF 4 (ต่อ) การกำหนดขีด ความสามารถใน การรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 4.2 จำนวนห้องพัก/ นักท่องเที่ยว ที่สามารถ ให้บริการได้ในแต่ละวัน	Data 4.2.1 จำนวนห้องพัก/นักท่องเที่ยว ที่สามารถให้บริการได้ในแต่ละ วัน	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
CSF 5 สร้างความเชื่อมั่นด้าน ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน (พัฒนา มาตรฐานด้านความ ปลอดภัย)	KPI 5.1 จำนวนและประเภท การร้องเรียนของ นักท่องเที่ยว	Data 5.1.1 จำนวนเรื่องร้องเรียนของ นักท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/ สถานีตำรวจภูธร
		Data 5.1.2 ประเภทการร้องเรียนของ นักท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/ สถานีตำรวจภูธร
	KPI 5.2 จำนวนคดีความที่เกิด ขึ้นกับนักท่องเที่ยว	Data 5.2.1 จำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับ นักท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/ สถานีตำรวจภูธร/ ตำรวจท่องเที่ยว
	KPI 5.3 จำนวนอุบัติเหตุที่เกิด ขึ้นกับนักท่องเที่ยว	Data 5.3.1 จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับ นักท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/ สถานีตำรวจภูธร/ ตำรวจท่องเที่ยว
CSF 6 การสร้างการมีส่วนร่วม ของชุมชน องค์กร ปกครองท้องถิ่น และ ประชาชน ในการอนุรักษ์ ทรัพยากรท่องเที่ยว	KPI 6.1 จำนวนที่พักโฮมสเตย์ เชิงอนุรักษ์ธรรมชาติที่ บริหารโดยชุมชนและ ชาวบ้าน	Data 6.1.1 จำนวนที่พักโฮมสเตย์เชิง อนุรักษ์ธรรมชาติที่บริหารโดย ชุมชนและชาวบ้าน	ไม่มี	มี	มี	มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ท่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 6 (ต่อ) การสร้างการมีส่วนร่วม ของชุมชน องค์กร ปกครองท้องถิ่น และ ประชาชน ในการอนุรักษ์ ทรัพยากรท่องเที่ยว	KPI 6.2 จำนวนชุมชนและ ชาวบ้านที่ได้รับการ อบรมเรื่องการบริหาร จัดการการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ ทรัพยากรท่องเที่ยว	Data 6.2.1 จำนวนชุมชนและชาวบ้านที่ ได้รับการอบรมเรื่องการ บริหารจัดการการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ทรัพยากร ท่องเที่ยว	ไม่มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
	KPI 6.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว และร้านค้าขายของที่ ระลึกชุมชน	Data 6.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและ ร้านค้าขายของที่ระลึกชุมชน	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/ สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัด
	KPI 6.4 จำนวนกิจกรรมด้าน การอนุรักษ์ธรรมชาติ ที่จัดขึ้นในชุมชน	Data 6.4.1 จำนวนกิจกรรมด้านการ อนุรักษ์ธรรมชาติที่จัดขึ้น ในชุมชน	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/ สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัด
VC3 : พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร										
CSF 7 พัฒนาศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและบุคลากรด้าน การท่องเที่ยว เพื่อรองรับ การเข้าสู่ AEC	KPI 7.1 จำนวนนักท่องเที่ยว ต่างประเทศที่ใช้บริการ มัคคุเทศก์ จำแนกตาม ประเทศ ภาษา	Data 7.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว ต่างประเทศที่ใช้บริการ มัคคุเทศก์ จำแนกตาม ประเทศ ภาษา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ท่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 7 (ต่อ) พัฒนาศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและบุคลากรด้าน การท่องเที่ยว เพื่อรองรับ การเข้าสู่ AEC	KPI 7.2 จำนวนมัคคุเทศก์	Data 7.2.1 จำนวนมัคคุเทศก์	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	มี	ทะเบียน, รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
	KPI 7.3 จำนวนผู้ขอจดทะเบียน เป็นมัคคุเทศก์ใหม่/ ต่ออายุ	Data 7.3.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียนเป็น มัคคุเทศก์ใหม่/ต่ออายุ	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ทะเบียน, รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
	KPI 7.4 จำนวนบุคลากรที่ทำงาน ในธุรกิจด้านการ ท่องเที่ยว จำแนกตาม ประเภทธุรกิจ	Data 7.4.1 จำนวนบุคลากรที่ทำงานใน ธุรกิจด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทธุรกิจ	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
	KPI 7.5 คำตอบแทนของ มัคคุเทศก์/บุคลากร ด้านการท่องเที่ยว	Data 7.5.1 คำตอบแทนของมัคคุเทศก์/ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
	KPI 7.6 จำนวนสถานศึกษาใน จังหวัดที่เปิดฝึกอบรม บุคลากรท่องเที่ยว	Data 7.6.1 จำนวนสถานศึกษาในจังหวัด ที่เปิดฝึกอบรมบุคลากร ท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ การศึกษา

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 8 พัฒนามาตรฐาน มัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยว	KPI 8.1 จำนวนมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น /ผู้นำเที่ยวที่ ได้รับใบอนุญาตเป็น มัคคุเทศก์ /ผู้นำเที่ยว และมีความรอบรู้ เกี่ยวกับวัฒนธรรมและ ประเพณีของจังหวัดและ สามารถถ่ายทอดเป็น ภาษาต่างประเทศได้ หลายภาษา	Data 8.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำ เที่ยวที่ได้รับใบอนุญาตเป็น มัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	มี	ทะเบียน, รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/ วิทยาลัยเทคนิค นครนายก
		Data 8.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำ เที่ยวที่ได้รับการอบรม/พัฒนา ให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมและประเพณีของ จังหวัดและสามารถถ่ายทอด เป็นภาษาต่างประเทศได้ หลายภาษา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
CSF 9 พัฒนาศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและบุคลากรที่ เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยว	KPI 9.1 จำนวนแรงงานและ บุคลากรที่มีศักยภาพ การในกิจกรรมที่เป็น ห่วงโซ่การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม	Data 9.1.1 จำนวนแรงงานและบุคลากรที่ มีศักยภาพในกิจกรรมที่เป็น ห่วงโซ่การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม (เช่น ปราสาทหินล้านนา พระ นักร้อง บุคลากรร้านค้า พื้นเมืองและชุมชนต้นแบบ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นต้น)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี	ฐานข้อมูล, รายงาน	รายปี	

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ท่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 10 ส่งเสริมการรวมกลุ่มของ ชุมชน ผู้ประกอบการ ด้านท่องเที่ยวและธุรกิจ ที่เกี่ยวข้อง	KPI 10.1 จำนวนการรวมกลุ่ม ของชุมชน ผู้ประกอบการ ด้านท่องเที่ยวและ ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	Data 10.1.1 จำนวนการรวมกลุ่มของชุมชน ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	มี	สำรวจ, ทะเบียน	รายปี	
		Data 10.1.2 ความหลากหลายของ ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่มี การรวมกลุ่มกัน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	
VC4 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร										
CSF 11 พัฒนาทรัพยากรทาง การท่องเที่ยว	KPI 11.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว เชื่อมโยง	Data 11.1. 1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว เชื่อมโยง	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
	KPI 11.2 จำนวนแหล่งที่เกี่ยว ที่อยู่ในความดูแลของ องค์การบริหารส่วน ท้องถิ่น	Data 11.2.1 จำนวนแหล่งที่เกี่ยวที่อยู่ใน ความดูแลขององค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่น	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	เทศบาล/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/ องค์การปกครองส่วน ท้องถิ่น
	KPI 11.3 จำนวนแหล่งที่ได้รับ การขึ้นทะเบียน อุทยานแห่งชาติ	Data 11.3.1 จำนวนแหล่งที่ได้รับ การขึ้นทะเบียน อุทยานแห่งชาติ	ไม่มี	มี	มี	มี	ไม่มี	ฐานข้อมูล /ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด/ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 11 (ต่อ) พัฒนาทรัพยากรทาง การท่องเที่ยว	KPI 11.4 จำนวนแหล่งธรรมชาติ อันครวนุรักษ์ของ ท้องถิ่นที่ได้รับการ ประเมินด้านคุณค่า สิ่งแวดล้อม ด้านศักยภาพ และด้านความเสี่ยง จำแนกตามรายจังหวัด	Data 11.4.1 จำนวนแหล่งธรรมชาติอันครว อนุรักษ์ของท้องถิ่นที่ได้รับ การประเมินด้านคุณค่า สิ่งแวดล้อม ด้านศักยภาพ และด้านความเสี่ยง จำแนกตามรายจังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬา
	KPI 11.5 พื้นที่ (ป่า) ที่ได้รับ การอนุรักษ์คุ้มครอง (ไร่)	Data 11.5.1 พื้นที่ (ป่า) ที่ได้รับ การอนุรักษ์คุ้มครอง (ไร่)	มี	มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด/ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช
	KPI 11.6 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับการปรับปรุงหรือ ฟื้นฟู จำแนกตาม ประเภทหรือหมวดหมู่ สถานที่ท่องเที่ยว	Data 11.6.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับ การปรับปรุงหรือฟื้นฟู จำแนกตามประเภทหรือ หมวดหมู่สถานที่ท่องเที่ยว	ไม่มี	มี	มี	มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 12 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ที่เกิดจากนักท่องเที่ยว	KPI 12.1 ปัญหาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมรอบบริเวณ สถานที่ท่องเที่ยว	Data 12.1.1 จำนวนปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม (ระบุปัญหา และพื้นที่ที่เกิด)	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
	KPI 12.2 จำนวนงบประมาณการ ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยว	Data 12.2.1 จำนวนงบประมาณการดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อการ ท่องเที่ยว	มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/องค์การ บริหารส่วนจังหวัด
	KPI 12.3 ปริมาณขยะของเสียที่ เกิดจากการท่องเที่ยว	Data12.3.1 ปริมาณขยะ ของเสียที่เกิด จากการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			เทศบาล/องค์การ บริหารส่วนจังหวัด/ สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
	KPI 12.4 แหล่ง/โรงงานกำจัดขยะ ในพื้นที่	Data 12.4.1 แหล่ง/โรงงานกำจัดขยะ ในพื้นที่	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด/ สนง.ส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 12 (ต่อ) การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ที่เกิดจากนักท่องเที่ยว	KPI 12.5 จำนวนข้อร้องเรียน ปัญหามลภาวะจากการ ท่องเที่ยวในพื้นที่	Data 12.5.1 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหา มลภาวะจากการท่องเที่ยวใน พื้นที่	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	เทศบาล/องค์การ บริหารส่วนจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/ สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 12.6 จำนวนนักท่องเที่ยวที่ เข้ามาในแต่ละจุด/ สถานที่ท่องเที่ยว	Data 12.6.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่ เข้ามาในแต่ละจุด/ สถานที่ท่องเที่ยว	มี	มี	มี	มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช
CSF 13 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถนน ไฟฟ้า	KPI 13.1 งบประมาณในการ โครงสร้างพื้นฐาน	Data 13.1.1 งบประมาณในการโครงสร้าง พื้นฐาน	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/สนง.ทาง หลวงชนบท/ สนง.จังหวัด
	KPI 13.2 เส้นทางถนนที่มีสภาพ ชำรุด ไม่สมบูรณ์	Data 13.2.1 เส้นทางถนนที่มีสภาพชำรุด ไม่สมบูรณ์	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	มี	สำรวจ, รายงาน	รายปี	สนง.แขวงการทาง/ สนง.ทางหลวงชนบท
	KPI 13.3 จำนวนทำรถและจุด จอดรถโดยสาร สาธารณะ	Data 13.3.1 จำนวนทำรถและจุดจอดรถ โดยสารสาธารณะ	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน, รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/ สนง.ขนส่งจังหวัด

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 13 (ต่อ) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถนน ไฟฟ้า	KPI 13.4 จำนวนของระบบ โครงสร้างพื้นฐานตาม สถานที่ท่องเที่ยวที่ชำรุด	Data 13.4.1 จำนวนของระบบโครงสร้าง พื้นฐานตามสถานที่ท่องเที่ยว ที่ชำรุด (ไฟฟ้า, ประปา, โทรศัพท์, คมนาคม)	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค/ องค์การบริหารส่วน จังหวัด/สนง.จังหวัด
CSF 14 การจัดการสิ่งแวดล้อม จากที่พัก/โรงแรม อาทิ สิ่งปฏิกูล ขยะ น้ำเสีย	KPI 14.1 จำนวนที่พัก/โรงแรม ที่มีระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อม	Data 14.1.1 จำนวนที่พัก/โรงแรมที่มี ระบบการกำจัดน้ำเสีย แยกตามประเภท (โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮ้าส์ ฯลฯ)	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			องค์การบริหารส่วน จังหวัด
		Data 14.1.2 จำนวนที่พัก/โรงแรมที่มี ระบบการกำจัดขยะ แยกตามประเภท (โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮ้าส์ ฯลฯ)	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			องค์การบริหารส่วน จังหวัด
CSF15 การพัฒนาและปรับปรุง ระบบสาธารณูปโภค	KPI 15.1 จำนวนสาธารณูปโภคที่ ได้รับการปรับปรุง	Data 15.1.1 จำนวนระบบไฟฟ้าที่ได้รับการ ปรับปรุง	มี	มี	มี	ไม่มี	ไม่มี			การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
		Data 15.1.2 จำนวนระบบน้ำประปา/ บาดาลที่ได้รับการขยาย/ ปรับปรุง	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	ไม่มี			การประปาส่วนภูมิภาค

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF15 (ต่อ) การพัฒนาและปรับปรุง ระบบสาธารณสุขโรค	KPI 15.1 (ต่อ) จำนวนสาธารณสุขโรคที่ ได้รับการปรับปรุง	Data 15.1.3 จำนวนถนนสายหลัก/สายรอง ที่ได้รับการปรับปรุง	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	มี	รายงาน สำรวจ	รายปี	สนง.แขวงการทาง, สนง.ทางหลวงชนบท
VC5 : พัฒนา แหล่งและกิจกรรม ท่องเที่ยว										
CSF16 สร้างสรรค์กิจกรรม ท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความ สนใจ	KPI 16.1 จำนวนกิจกรรมการ ท่องเที่ยวของจังหวัดใน แต่ละปี	Data 16.1.1 จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยว ของจังหวัดในแต่ละปี	ไม่มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
	KPI 16.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ที่ได้รับการพัฒนา	Data 16.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ที่ได้รับการพัฒนา	ไม่มี	มี	มี	มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
CSF 17 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	KPI 17.1 จำนวนโรงแรม หรือ สถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับ การรับรองด้าน มาตรฐานของการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	Data 17.1.1 จำนวนโรงแรม หรือสถานที่ ท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรอง ด้านมาตรฐานของการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 18 ยกระดับคุณภาพสิ่ง อำนวยความสะดวก และ บริการสาธารณะใน สถานที่ท่องเที่ยว เช่น ระบบขนส่งมวลชน ห้องน้ำสาธารณะ	KPI 18.1 ร้อยละของแหล่ง ท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่ม สาธารณะที่ได้มาตรฐาน	Data 18.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่ง อำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะที่ ได้มาตรฐาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
		Data 18.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด ที่เปิดให้บริการนักท่องเที่ยว/ ผู้เยี่ยมชม	มี	มี	มี	มี	มี	สำรวจ, รายงาน, สำรวจ ,ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
VC6 : พัฒนา ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว										
CSF 19 การรับรองมาตรฐานที่พัก และโรงแรม	KPI 19.1 ร้อยละของโรงแรมที่ ได้รับระดับดาวเพิ่มขึ้น	Data 19.1.1 จำนวนโรงแรมแยกตาม ประเภทดาวที่ได้รับ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี	ฐานข้อมูล	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
		KPI 19.2 ร้อยละของรีสอร์ท/ เกสต์เฮาส์ที่ได้รับระดับ มาตรฐานเพิ่มขึ้น	มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี	ฐานข้อมูล	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/ ที่ทำการปกครอง จังหวัด
		data 19.2.2 จำนวนเกสต์เฮาส์ที่ได้รับ ระดับมาตรฐาน	มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/ ที่ทำการปกครอง จังหวัด

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ตะเข้เงา	ปรารจันบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 20 พัฒนามาตรฐานธุรกิจ บริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว อาทิ สปา ร้านอาหาร	KPI 20.1 จำนวนธุรกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว อาทิ สปา ร้านอาหาร ได้รับ มาตรฐาน	Data 20.1.1 จำนวนธุรกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิ สปา ร้านอาหาร ได้รับ มาตรฐาน	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
CSF 21 พัฒนามาตรฐานสินค้า ของฝากและของที่ระลึก	KPI 21.1 จำนวนสินค้าของฝาก (OTOP) ระดับ 5 ดาว	Data 21.1.1 จำนวนสินค้าของฝาก (OTOP) ระดับ 5 ดาวของ จังหวัด	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัด
	KPI 21.2 มูลค่ายอดจำหน่าย OTOP ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ จำแนกตามจังหวัด	Data 21.2 .1 มูลค่ายอดจำหน่าย OTOP ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จำแนกตามจังหวัด	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัด
CSF 22 พัฒนามาตรฐานธุรกิจ นำเที่ยว	KPI 22.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยว ที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน	Data 22.1.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับ การรับรองมาตรฐาน	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ตะเข้ทะเล	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
VC7 : พัฒนา การตลาดและประชาสัมพันธ์										
CSF 23 การทำตลาดกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 23.1 งบประมาณในการทำ การตลาด	Data 23.1.1 งบประมาณในการทำ การตลาด	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
CSF 24 ประชาสัมพันธ์ สร้างภาพลักษณ์	KPI 24.1 งบประมาณในการทำ ประชาสัมพันธ์	Data 24.1.1 งบประมาณในการทำ ประชาสัมพันธ์	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด/สนง. ประชาสัมพันธ์จังหวัด
	KPI 24.2 สัดส่วนของผู้คนที่มี การเลือกจังหวัดในกลุ่ม จังหวัดเป็นสถานที่ ท่องเที่ยวอันดับหนึ่ง	Data 24.2.1 สัดส่วนของผู้คนที่มี การเลือกจังหวัดในกลุ่ม จังหวัดเป็นสถานที่ ท่องเที่ยวอันดับหนึ่ง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
CSF 25 การตลาดเชิงรุก ผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	KPI 25.1 จำนวนที่พัก/โรงแรมที่มี การใช้สื่อสมัยใหม่ เช่น Facebook	Data25.1.1 จำนวนที่พัก/โรงแรมที่มี การใช้สื่อสมัยใหม่ เช่น Facebook	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการ ให้ได้มาตรฐาน โดยคำนึงถึงชุมชนและสิ่งแวดล้อม มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 69 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 10 รายการ และที่เหลือจำนวน 59 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ซึ่งต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 24 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวน ข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		(2 CSFs, 2 KPIs)	(4 CSFs, 19 KPIs)	(4 CSFs, 9 KPIs)	(5 CSFs, 18 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)	(4 CSFs, 6 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	10 (14.49%)	2	6	-	1	1	-	-
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	52 (75.36%)	2	10	9	18	3	7	3
3. รายการสถิติที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล	7 (10.15%)	1	-	2	2	1	-	1
รวม	69 (100%)	5	16	11	21	5	7	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีข้อมูล ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ เพื่อพัฒนาระบบการจัดเก็บต่อไป โดยรายละเอียดของรายการสถิติ แสดงดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและจำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 7.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ใช้บริการมัคคุเทศก์ จำแนกตามประเทศ ภาษา	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ 25 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 7.5.1 ค่าตอบแทนของมัคคุเทศก์/บุคลากรด้านการท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจง - ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 11.4.1 จำนวนแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ของท้องถิ่นประเภทชายหาด ที่ได้รับการประเมินด้านคุณค่าสิ่งแวดล้อม ด้านศักยภาพ และด้านความเสี่ยง จำแนกตามรายจังหวัด	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 12.3.1 ปริมาณขยะของเสียที่เกิดจากการท่องเที่ยว	เทศบาล/ องค์การบริหารส่วนจังหวัด/ สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 18.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะที่ได้มาตรฐาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 24.2.1 สัดส่วนของผู้คนที่มีการเลือกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอันดับหนึ่ง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

รายการสถิติที่มีหลายหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลแต่มีบางหน่วยงานมีข้อมูลไม่ครบถ้วนต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม แสดงดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.3 จำนวนห้องพัก/นักท่องเที่ยว ที่สามารถให้บริการได้ในแต่ละวัน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยาม คำอธิบายให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดทำคำสั่งมอบหมายผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจง - ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล
Data 2.1.2 จำนวนห้องพัก/นักท่องเที่ยว ที่สามารถให้บริการได้ในแต่ละวัน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 3.5.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

ตารางที่ 26 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.6.1 รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยวและข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้อง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 4.2.1 จำนวนห้องพัก/นักท่องเที่ยวที่สามารถให้บริการได้ในแต่ละวัน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 5.1.1 จำนวนเรื่องร้องเรียนของนักท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 5.1.2 ประเภทการร้องเรียนของนักท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 5.2.1 จำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 5.3.1 จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 6.1.1 จำนวนที่พักโฮมสเตย์เชิงอนุรักษ์ธรรมชาติที่บริหารโดยชุมชนและชาวบ้าน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 6.2.1 จำนวนชุมชนและชาวบ้านที่ได้รับการอบรมเรื่องการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 6.4.1 จำนวนกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติที่จัดขึ้นในชุมชน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 7.2.1 จำนวนมัคคุเทศก์	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 7.3.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียนเป็นมัคคุเทศก์ใหม่/ต่ออายุ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 7.4.1 จำนวนบุคลากรที่ทำงานในธุรกิจด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทธุรกิจ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 7.6.1 จำนวนสถานศึกษาในจังหวัดที่เปิดฝึกอบรมบุคลากรท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 8.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวที่ได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

ตารางที่ 26 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิง
ธรรมชาติ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 8.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวที่ได้รับการอบรม/ พัฒนาให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด และสามารถถ่ายทอดเป็น ภาษาต่างประเทศได้หลายภาษา	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 9.1.1 จำนวนแรงงานและ บุคลากรที่มีศักยภาพในกิจกรรมที่ เป็นหัวใจการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม (เช่น ปราสาทล้านนา พระ นักแสดง บุคลากรร้านค้าพื้นเมือง และชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม เป็นต้น)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 10.1.1. จำนวนการรวมกลุ่ม ของชุมชน ผู้ประกอบการด้าน ท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 10.1.2 ความหลากหลายของ ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่มีการรวมกลุ่มกัน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 11.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว เสมือนโพรม	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 11.3.1 จำนวนแหล่งที่ได้รับ การขึ้นทะเบียนอุทยานแห่งชาติ	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 11.5.1 พื้นที่ (ป่า) ที่ได้รับการ อนุรักษ์คุ้มครอง (ไร่)	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 11.6.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับการปรับปรุงหรือฟื้นฟู จำแนก ตามประเภทหรือหมวดหมู่สถานที่ ท่องเที่ยว	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 12.1.1 จำนวนปัญหาด้าน สิ่งแวดล้อม(ระบุปัญหา และพื้นที่ที่ เกิด)	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 12.2.1 จำนวนงบประมาณการ ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อการ ท่องเที่ยว	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 12.4.1 แหล่ง/โรงงานกำจัด ขยะในพื้นที่	เทศบาล	

ตารางที่ 26 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 12.5.1 จำนวนข้อร้องเรียน ปัญหาผลภาวะจากการท่องเที่ยว ในพื้นที่	เทศบาล/ องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/ สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 12.6.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่ เข้ามาในแต่ละจุด/สถานที่ท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 13.1.1 งบประมาณในการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 13.2.1 เส้นทางถนนที่มีสภาพ ชำรุด ไม่สมบูรณ์	สนง.แขวงการทาง	
Data 13.3.1 จำนวนท่ารถและ จุดจอดรถโดยสารสาธารณะ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 13.4.1 จำนวนของระบบ โครงสร้างพื้นฐานตามสถานที่ ท่องเที่ยวที่ชำรุด (ไฟฟ้า, ประปา, โทรศัพท์, คมนาคม)	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	
Data 14.1.1 จำนวนที่พัก/โรงแรม ที่มีระบบการกำจัดน้ำเสียแยกตาม ประเภท (โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ ฯลฯ)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 14.1.2 จำนวนที่พัก/โรงแรม ที่มีระบบการกำจัดขยะแยกตาม ประเภท (โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ ฯลฯ)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 15.1.1 จำนวนระบบไฟฟ้าที่ ได้รับการปรับปรุง	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	
Data 15.1.2 จำนวนระบบ น้ำประปา/บาดาลที่ได้รับการขยาย/ ปรับปรุง	การประปาส่วนภูมิภาค	
Data 15.1.3 จำนวนถนนสายหลัก/ สายรองที่ได้รับการปรับปรุง	สนง.แขวงการทาง	
Data 16.1.1 จำนวนกิจกรรมการ ท่องเที่ยวของจังหวัดในแต่ละปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 16.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ที่ได้รับการพัฒนา	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 17.1.1 จำนวนโรงแรม หรือ สถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรอง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

ตารางที่ 26 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
ด้านมาตรฐานของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม		
Data 19.1.1 จำนวนโรงแรมแยกตามประเภทดาวที่ได้รับ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
data 19.2.1 จำนวนรีสอร์ทที่ได้รับระดับมาตรฐาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
data 19.2.2 จำนวนเกสต์เฮ้าส์ที่ได้รับระดับมาตรฐาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 20.1.1 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ สปา ร้านอาหาร ได้รับมาตรฐาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 21.1.1 จำนวนสินค้าของฝาก (OTOP) ระดับ 5 ดาวของจังหวัด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 21.2.1 มูลค่ายอดจำหน่าย OTOP ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จำแนกตามจังหวัด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 22.1.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 23.1.1 งบประมาณในการทำการตลาด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 24.1.1 งบประมาณในการทำประชาสัมพันธ์	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 25.1.1 จำนวนที่พัก/โรงแรมที่มีการใช้สื่อสมัยใหม่ เช่น Facebook	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาปัจจัยการผลิตและระบบโครงสร้างพื้นฐาน
การเกษตรให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ เพื่อให้ได้มาตรฐานสากลฯ

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ
(Product Champion : PC) “ข้าวปลอดภัย”

ตารางที่ 27 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้าน เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาปัจจัยการผลิตและระบบ โครงสร้างพื้นฐานการเกษตรให้ สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ เพื่อให้ได้ มาตรฐานสากลฯ	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	ข้าวปลอดภัย
<p>สรุปเหตุผลสนับสนุน</p> <p>เป็นแหล่งผลิตข้าวที่สำคัญ โดยมีพื้นที่เพาะปลูกเกือบ 3 ล้านไร่ พืชที่ปลูกมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ในปี พ.ศ. 2555 คือ ข้าวนาปีประมาณ 3.39 ล้านไร่ ซึ่งปลูกมากที่ฉะเชิงเทรา 1.23 ล้านไร่ สระแก้ว 8 แสนไร่ และ นครนายก 6.8 แสนไร่ ตามลำดับ จากสถิติการปลูกพืชไร่ มีการปลูกข้าวเป็นอันดับหนึ่งของกลุ่มจังหวัด</p>		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ : ข้าวปลอดภัย

3.3.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			อะไหล่เฟรช	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
VC1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D) และพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน										
CSF 1.1 วิจัยความต้องการข้าว ปลอดภัยของตลาด ภายใน ประเทศและ ต่างประเทศ (เช่นราคา ชนิดข้าว ที่เหมาะสมกับ ความต้องการของ ผู้บริโภค เป็นต้น)	KPI 1.1.1 จำนวนรายงานการวิจัย ความต้องการข้าว ปลอดภัยของตลาดฯ ที่ จังหวัด นำมาใช้ ประโยชน์	Data 1.1.1 จำนวนรายงานการวิจัยความ ต้องการข้าวปลอดภัยของ ตลาดฯ ที่จังหวัดนำมาใช้ ประโยชน์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 1.2 มีการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ ข้าวที่เหมาะสมและเป็น แหล่งผลิตพันธุ์ข้าว คุณภาพดี	KPI 1.2.1 จำนวนพันธุ์ข้าวคุณภาพ ดีที่เกษตรกรในจังหวัด ใช้เพาะปลูก	Data 1.2.1 จำนวนพันธุ์ข้าวคุณภาพดีที่ เกษตรกรในจังหวัดใช้ เพาะปลูก	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 1.2.2 จำนวนแหล่งวิจัยและ ผลิตพันธุ์ข้าวคุณภาพดี ของจังหวัด	Data 1.2.2 จำนวนแหล่งวิจัยและผลิต พันธุ์ข้าวคุณภาพดีของจังหวัด	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 1.3 พัฒนาปัจจัยการผลิตที่มีความปลอดภัยจากการใช้สารเคมี เช่นการปรับปรุงดิน การบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารระบบนิเวศน์ในนาข้าว เป็นต้น	KPI 1.3.1 คุณภาพดินและลักษณะพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเพาะปลูกข้าวปลอดภัยจากสารเคมี	Data 1.3.1 ข้อมูลชุดดินในแต่ละพื้นที่ (รหัสชุดดิน)	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	ปี	สถานีพัฒนาที่ดิน
		Data 1.3.2 ค่าวิเคราะห์ดินในแต่ละพื้นที่ (ค่า pH)	มี	ไม่มี	มี	มี	มี	รายงาน	ปี	สถานีพัฒนาที่ดิน
	KPI 1.3.2 จำนวนพื้นที่บริหารจัดการน้ำในเขตชลประทานและแหล่งน้ำสาธารณะ	Data 1.3.3 จำนวนพื้นที่ชลประทาน	มี	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	ปี	โครงการชลประทาน
		Data 1.3.4 จำนวนพื้นที่แหล่งน้ำสาธารณะ	มี	มี	มี	ไม่มี	มี	ทะเบียน	ปี	โครงการชลประทาน
CSF 1.4 วิจัยและพัฒนาระบบมาตรฐานการปลูกข้าวปลอดภัยที่เทียบเท่ามาตรฐาน GAP เช่น เกณฑ์มาตรฐาน กลไก และผู้ให้การตรวจรับรองพันธุ์ข้าวและผลผลิตข้าวปลอดภัยที่รวดเร็วและน่าเชื่อถือเทียบเท่ามาตรฐาน GAP	KPI 1.4.1 จำนวนหลักเกณฑ์มาตรฐานและระบบการรับรองการปลูกข้าวปลอดภัยที่เทียบเท่ามาตรฐาน GAP ที่จังหวัดทำเสร็จ	Data 1.4.1 จำนวนหลักเกณฑ์มาตรฐานและระบบการรับรองการปลูกข้าวปลอดภัยที่เทียบเท่ามาตรฐาน GAP ที่จังหวัดทำเสร็จ	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	มี	ทะเบียน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว ฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 1.5 การพัฒนา ดัดแปลงและ เลือก ใช้เทคโนโลยีที่ ทันสมัยและเหมาะสมกับ การผลิตข้าวปลอดภัยทั้ง กระบวนการ	KPI 1.5.1 จำนวนเทคโนโลยีที่มี การพัฒนา ดัดแปลง และเลือกใช้อย่าง เหมาะสมกับการผลิต ข้าวปลอดภัยของจังหวัด	Data 1.5.1 จำนวนเทคโนโลยีที่มีการ พัฒนา ดัดแปลงและเลือกใช้ อย่างเหมาะสมกับการผลิต ข้าวปลอดภัยของจังหวัด	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว ฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด
VC2 : การพัฒนาเกษตรกรและ สถาบันเกษตรกร										
CSF 2.1 ขยายการส่งเสริมการ ผลิตข้าวปลอดภัย	KPI 2.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนเกษตรกรและ พื้นที่ปลูกข้าวปลอดภัย	Data 2.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ปลูกข้าว ปลอดภัยในปีปัจจุบันและปีที่ ผ่านมา	ไม่มี	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 2.1.2 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวปลอดภัย ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ไม่มี	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 2.1.2 ร้อยละของพื้นที่ปลูก ข้าวปลอดภัยเมื่อเทียบกับ พื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมด ของจังหวัด	Data 2.1.3 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าว ปลอดภัยในปีปัจจุบัน	ไม่มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 2.1.4 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมด ของจังหวัดในปีปัจจุบัน	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 2.2 สนับสนุนเกษตรกร ในระบบการผลิตข้าว ปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน อย่างต่อเนื่อง (เช่น การอบรม สาธิต ดูงาน ด้านการใช้พื้นที่เพาะปลูก การพัฒนาคุณภาพดิน แหล่งน้ำที่ปลอดภัยจาก สารเคมี การเพิ่มผลผลิต และการลดต้นทุน เป็นต้น)	KPI 2.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การสนับสนุนและ พัฒนาความรู้เกี่ยวกับ ระบบการผลิตข้าว ปลอดภัยให้ได้คุณภาพ และมาตรฐาน GAP หรือที่เทียบเท่า GAP ของจังหวัด	Data 2.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ สนับสนุนและพัฒนาความรู้ เกี่ยวกับระบบการผลิตข้าว ปลอดภัยให้ได้คุณภาพและ มาตรฐาน GAP หรือที่ เทียบเท่า GAP ของจังหวัด	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว ฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 2.3 เกษตรกรสามารถพัฒนา คุณภาพและเพิ่มผลผลิต ข้าวปลอดภัยที่ได้ มาตรฐานข้าวปลอดภัย ของจังหวัด และ/หรือ มาตรฐาน GAP	KPI 2.3.1 จำนวนผลผลิตข้าว ปลอดภัยเฉลี่ยต่อไร่ที่ เพิ่มขึ้น	Data 2.3.1 จำนวนผลผลิตข้าวปลอดภัย เฉลี่ยต่อไร่ ในปีปัจจุบันและ ปีที่ผ่านมา	ไม่มี	มี	มี	ไม่มี	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว ฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ท่วงໄຂ้มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 2.3 (ต่อ) เกษตรกรสามารถพัฒนา คุณภาพและเพิ่มผลผลิต ข้าวปลอดภัยที่ได้ มาตรฐานข้าวปลอดภัย ของจังหวัด และ/หรือ มาตรฐาน GAP	KPI 2.3.2 จำนวนค่าใช้จ่ายในการ เพาะปลูกข้าวปลอดภัย เฉลี่ยต่อไร่ที่ลดลง	Data 2.3.2 จำนวนค่าใช้จ่ายในการ เพาะปลูกข้าวปลอดภัยเฉลี่ย ต่อไร่ในปีปัจจุบันและปีที่ ผ่านมา	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว ฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 2.3.3 มูลค่าการค้า ข้าวปลอดภัยของจังหวัด	Data 2.3.3 มูลค่าการค้าข้าวปลอดภัย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว ฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 2.3.4 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวที่ เข้าร่วมโครงการปลูกข้าว ปลอดภัยของจังหวัด ผ่านการเตรียมความ พร้อมเพื่อเข้าสู่ระบบ มาตรฐาน GAP หรือ เทียบเท่า GAP ของจังหวัด	Data 2.3.4 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวที่เข้าร่วม โครงการปลูกข้าวปลอดภัยของ จังหวัด ที่ผ่านการเตรียมความ พร้อมเพื่อเข้าสู่ระบบมาตรฐาน GAP หรือเทียบเท่า GAP ของ จังหวัด	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว ฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 2.3 (ต่อ) เกษตรกรสามารถพัฒนา คุณภาพและเพิ่มผลผลิต ข้าวปลอดภัยที่ได้ มาตรฐานข้าวปลอดภัย ของจังหวัด และ/หรือ มาตรฐาน GAP	KPI 2.3.5 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวที่ เข้าร่วมโครงการปลูกข้าว ปลอดภัยของจังหวัด ได้รับการรับรองคุณภาพ ข้าวตามมาตรฐาน GAP หรือเทียบเท่า GAP ของ จังหวัด	Data 2.3.5 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวที่เข้าร่วม โครงการปลูกข้าวปลอดภัยของ จังหวัดที่ได้รับการรับรอง คุณภาพข้าวตามมาตรฐาน GAP หรือเทียบเท่า GAP ของ จังหวัด	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว ฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 2.4 ส่งเสริมการรวมกลุ่ม สหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร หรือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อถ่ายทอดความรู้ด้าน การบริหารจัดการธุรกิจ การเกษตรตามหลัก เศรษฐกิจพอเพียง	KPI 2.4.1 จำนวนสหกรณ์ การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ปลูก ข้าวปลอดภัยของจังหวัด ที่เพิ่มขึ้น	Data 2.4.1 จำนวนสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจ ชุมชนผู้ปลูกข้าวปลอดภัยของ จังหวัดในปัจจุบันและ ปีที่ผ่านมา	มี	มี	มี	ไม่มี	มี	ทะเบียน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว ฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 2.4 (ต่อ) ส่งเสริมการรวมกลุ่ม สหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร หรือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อถ่ายทอดความรู้ด้าน การบริหารจัดการธุรกิจ การเกษตรตามหลัก เศรษฐกิจพอเพียง	KPI 2.4.2 ร้อยละความพึงพอใจและ ความเห็นประโยชน์ของ เกษตรกรสมาชิกสหกรณ์ การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ที่ ได้รับถ่ายทอดความรู้ด้าน การบริหารจัดการธุรกิจ การเกษตรการค้าข้าว	Data 2.4.2 ผลการสำรวจร้อยละความพึง พอใจและความเห็นประโยชน์ ของเกษตรกรสมาชิกสหกรณ์ การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ที่ได้รับ ถ่ายทอดความรู้ด้านการ บริหารจัดการธุรกิจ การเกษตรการค้าข้าว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว ฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 2.5 พัฒนาให้เป็นศูนย์การ เรียนรู้และการถ่ายทอด เทคโนโลยีการผลิตข้าว ปลอดภัยทั้งกระบวนการ	KPI 2.5.1 จำนวนเกษตรกรและ สมาชิกสหกรณ์ได้รับการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีและ พัฒนาศักยภาพการผลิต ข้าวปลอดภัยทั้ง กระบวนการจากศูนย์การ เรียนรู้ของจังหวัด ที่ เพิ่มขึ้น	Data 2.5.1 จำนวนเกษตรกรและสมาชิก สหกรณ์ได้รับการถ่ายทอด เทคโนโลยีและพัฒนา ศักยภาพการผลิตข้าว ปลอดภัยทั้งกระบวนการจาก ศูนย์การเรียนรู้ของจังหวัด ในปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	มี	มี	มี	ไม่มี	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว ฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 2.5 (ต่อ) พัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตข้าวปลอดภัยทั้งกระบวนการ	KPI 2.5.2 จำนวนศูนย์การเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตข้าวปลอดภัยและศูนย์ประสานงานกลุ่มเกษตรกรและภาคธุรกิจ	Data 2.5.2 จำนวนศูนย์การเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตข้าวปลอดภัย	มี	มี	มี	ไม่มี	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าวฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 2.5.3 จำนวนศูนย์ประสานงานกลุ่มเกษตรกรและภาคธุรกิจ	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าวฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 2.6 มีเครื่องขายสถาบันการเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงินให้เกษตรกรที่ปลูกข้าวปลอดภัย	KPI 2.6.1 ร้อยละของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวปลอดภัยที่ได้รับการสนับสนุนด้านต้นทุนการผลิตและการเงิน เมื่อเทียบกับเกษตรกรผู้ปลูกข้าวทั้งหมด	Data 2.6.1 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวปลอดภัยที่ได้รับการสนับสนุนด้านต้นทุนการผลิตและการเงินจากสถาบันการเงิน/กองทุน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 2.6 (ต่อ) มีเครื่องขายสถาบัน การเงิน/กองทุนเพื่อ ช่วยเหลือด้านการเงินให้ เกษตรกรที่ปลูกข้าว ปลอดภัย	KPI 2.6.1 (ต่อ) ร้อยละของเกษตรกรผู้ ปลูกข้าวปลอดภัยที่ได้รับ การสนับสนุนด้านต้นทุน การผลิตและการเงิน เมื่อ เทียบกับเกษตรกรผู้ปลูก ข้าวทั้งหมด	Data 2.6.2 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ทั้งหมด	มี	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 2.6.2 จำนวนสถาบันการเงินที่ เป็นแหล่งทุนให้ เกษตรกรกู้ยืมได้	Data 2.6.3 จำนวนสถาบันการเงินที่เป็น แหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืมได้	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 2.6.4. จำนวนกองทุนเงินกู้ต่างๆ	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด
VC3 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน										
CSF 3.1 ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษา คุณภาพข้าวปลอดภัยหลัง การเก็บเกี่ยว (เช่น การ เก็บรักษาข้าวเปลือกให้มี คุณภาพและปลอดภัยตาม มาตรฐาน การใช้เครื่องอบ ลดความชื้นข้าว เป็นต้น)	KPI 3.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้ เทคโนโลยีเพื่อรักษา คุณภาพข้าวปลอดภัย หลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือก ให้มีคุณภาพและ ปลอดภัยตามมาตรฐาน การใช้เครื่องอบความชื้น ข้าว เป็นต้น)	Data 3.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้ เทคโนโลยีเพื่อรักษาคุณภาพ ข้าวปลอดภัยหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือก ให้มีคุณภาพและปลอดภัยตาม มาตรฐาน การใช้เครื่องอบ ความชื้นข้าว เป็นต้น)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ทะเบียน	ประจักษ์บุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 3.1 (ต่อ) ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษา คุณภาพข้าวปลอดภัย หลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือก ให้มีคุณภาพและ ปลอดภัยตามมาตรฐาน การใช้เครื่องอบลด ความชื้นข้าว เป็นต้น)	KPI 3.1.2 ปริมาณข้าวเปลือกข้าวที่ มีการเก็บรักษาให้มี คุณภาพและปลอดภัย ตามมาตรฐาน	Data 3.1.2 ปริมาณข้าวเปลือกข้าวที่มีการ เก็บรักษาให้มีคุณภาพและ ปลอดภัยตามมาตรฐาน	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว
	KPI 3.1.3 จำนวนเกษตรกรและ โรงสีที่ได้รับการอบรม และพัฒนาความรู้ เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลัง การเก็บเกี่ยวเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มของผลผลิต ข้าวปลอดภัย	Data 3.1.3 จำนวนเกษตรกรและโรงสีที่ ได้รับการอบรมและพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลัง การเก็บเกี่ยวเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มของผลผลิตข้าว ปลอดภัย	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว
CSF 3.2 ผลผลิตข้าวสารหอมมะลิ ปลอดภัยได้รับการรับรอง คุณภาพข้าวเพื่อการค้าใน ประเทศ ตามมาตรฐาน ข้าวปลอดภัยของจังหวัด หรือในกรณีที่เป็นเงื่อนไข การส่งออกให้ต้องมี มาตรฐาน GAP/HACCP	KPI 3.2.1 ผลผลิตข้าวสารหอมมะลิ ปลอดภัยที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐานข้าวปลอดภัย เทียบเท่า GAP ของ จังหวัด หรือในกรณีที่ เป็นเงื่อนไขการส่งออก ให้ต้องมี มาตรฐาน GAP /HACCP	Data 3.2.1 ปริมาณข้าวสารหอมมะลิ ปลอดภัยที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐานข้าวปลอดภัย เทียบเท่า GAP ของจังหวัด หรือในกรณีที่ เป็นเงื่อนไขการ ส่งออกให้ต้องมี มาตรฐาน GAP/HACCP	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			อะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 3.3 เกษตรกรมีแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยวที่ เหมาะสม (Crop Zoning and planning)	KPI 3.3.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมให้สามารถ จัดทำแผนการผลิต และ แผนการเก็บเกี่ยวที่ เหมาะสม(Crop Zoning and planning)	Data 3.3.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมจนมีแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยวที่ เหมาะสม(Crop Zoning and planning)	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 3.3.2 การคัดเลือกพันธุ์ข้าวที่ เหมาะสมกับฤดูกาล เพาะปลูกและให้ผลผลิต ต่อไร่สูง	Data 3.3.2 จำนวนพันธุ์ข้าวที่ให้ผลผลิตต่อ ไร่สูงและเหมาะสมกับการ เพาะปลูกข้าวนาปี	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 3.4 เกษตรกรมีความสามารถ ในการจัดการวัตถุดิบเหลือ ใช้จากการปลูกข้าว ปลอดภัยให้เกิดประโยชน์	KPI 3.4.1 จำนวนเกษตรกรที่มีการ จัดการวัตถุดิบเหลือใช้ จากการปลูกข้าว ปลอดภัยให้เกิด ประโยชน์	Data 3.4.1 จำนวนเกษตรกรที่มีการจัดการ วัตถุดิบเหลือใช้จากการปลูก ข้าวปลอดภัยให้เกิดประโยชน์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 3.4.2 รายได้จากการจัดการ วัตถุดิบเหลือใช้จากการ ปลูกข้าวปลอดภัย	Data 3.4.2 รายได้จากการจัดการวัตถุดิบ เหลือใช้จากการปลูกข้าว ปลอดภัย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
VC4 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม										
CSF 4.1 โรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ มีจำนวนเพียงพอและ ได้รับการเตรียมความ พร้อมเข้าสู่มาตรฐาน สำหรับการสีข้าว ปลอดภัยชนิดต่างๆ	KPI 4.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสี สหกรณ์ ที่ได้รับการ ส่งเสริมและพัฒนาให้มี ความพร้อมเข้าสู่ มาตรฐาน GMP	Data 4.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสี สหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาให้มีความพร้อม เข้าสู่มาตรฐาน GMP	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 4.2 ใช้เทคโนโลยีการบรรจุ หีบห่อเพื่อรักษาคุณภาพ และยืดอายุข้าวปลอดภัย	KPI 4.2.1 จำนวนชนิดของบรรจุ ภัณฑ์ข้าวปลอดภัย ของ จังหวัดที่ได้รับการ ตรวจสอบว่าสามารถ รักษาคุณภาพและยืด อายุข้าวปลอดภัย	Data 4.2.1 จำนวนชนิดของบรรจุภัณฑ์ ข้าวปลอดภัย ของจังหวัดที่ ได้รับการตรวจสอบว่า สามารถรักษาคุณภาพและยืด อายุข้าวปลอดภัย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI4.4.2 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่ ใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีการใช้ เทคโนโลยีการบรรจุหีบ ห่อเพื่อรักษาคุณภาพ และยืดอายุข้าว ปลอดภัย	Data 4.4.2 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่ใช้ บรรจุภัณฑ์ที่มีการใช้ เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อ เพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุ ข้าวปลอดภัย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 4.3 โรงสีชุมชนในกระบวนการผลิตข้าวปลอดภัยของจังหวัดส่วนใหญ่เป็น Zero Waste Industry เช่น โรงสีข้าวสามารถควบคุมการปล่อยของเสียได้/ แกลบสามารถขายไปทำเชื้อเพลิง/รำข้าวสามารถนำไปทำน้ำมันรำข้าว	KPI 4.3.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและการเป็น Zero Waste Industry	Data 4.3.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและการเป็น Zero Waste Industry	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 4.3.2 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่มีศักยภาพ/ ความพร้อมเป็น Zero Waste Industry	Data 4.3.2 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่มีศักยภาพมีความพร้อมเป็น Zero Waste Industry	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 4.4 ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตข้าวให้เป็นผลิตภัณฑ์เอกลักษณ์ (เช่น ผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพ และสินค้า OTOP ที่หลากหลายและได้มาตรฐานระดับดาว OTOP 5 ดาว/มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน/GMP/HACCP เป็นต้น)	KPI 4.4.1 จำนวนผลิตภัณฑ์จากข้าวที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน/OTOP 5 ดาว/GMP/HACCP เป็นต้น	Data 4.4.1 จำนวนผลิตภัณฑ์จากข้าวที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน/OTOP 5 ดาว/GMP/HACCP เป็นต้น	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	ปี	สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 4.5 การทำตราสินค้า (Branding) และตรา รับรองคุณภาพ (Quality Mark) ผลิตภัณฑ์จากข้าว ปลอดภัยที่ดึงดูด และเป็น เอกลักษณ์ของจังหวัด จังหวัด	KPI 4.5.1 ร้อยละของระดับ ความพึงพอใจใน Brand และรูปแบบบรรจุภัณฑ์ ของข้าวปลอดภัยและ ผลิตภัณฑ์จากข้าว ปลอดภัยของจังหวัด จังหวัด	Data 4.5.1 ร้อยละของระดับความพึงพอใจ ใน Brand และรูปแบบบรรจุ ภัณฑ์ของข้าวปลอดภัยและ ผลิตภัณฑ์จากข้าวปลอดภัย ของจังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 4.5.2 จำนวนรูปแบบบรรจุ ภัณฑ์และตรารับรอง คุณภาพ (Quality Mark) ผลิตภัณฑ์จากข้าว ปลอดภัยที่จังหวัดให้การ รับรองและมีการขอแจ้ง จดทรัพย์สินทางปัญญา	Data 4.5.2 จำนวนรูปแบบบรรจุภัณฑ์และ ตรารับรองคุณภาพ (Quality Mark) ผลิตภัณฑ์จากข้าว ปลอดภัยที่จังหวัดให้การ รับรองและมีการขอแจ้ง จดทรัพย์สินทางปัญญา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
VC5 : การขนส่งสินค้าและ จัดการบริหารสินค้า (โลจิสติกส์)										
CSF 5.1 ส่งเสริมศูนย์รวบรวมและ กระจายสินค้าข้าว ปลอดภัยในระดับจังหวัด และระดับกลุ่มจังหวัด เช่น มียุ้งฉาง หรือโกดัง หรือสถานที่รวบรวม สินค้าข้าวที่ได้มาตรฐาน (Warehouse)	KPI 5.1.1 จำนวนยุ้งฉาง หรือโกดัง หรือ สถานที่เก็บ รวบรวมสินค้า (Warehouse) ที่ได้ มาตรฐานข้าวปลอดภัย	Data 5.1.1 จำนวนยุ้งฉาง หรือโกดัง สถานที่เก็บรวบรวมสินค้า (Warehouse) ที่ได้มาตรฐาน ข้าวปลอดภัย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว
	KPI 5.1.2 จำนวนศูนย์ รวบรวมและกระจาย ข้าวปลอดภัยในระดับ จังหวัด	Data 5.1.2 จำนวนศูนย์รวบรวมและ กระจายข้าวปลอดภัยในระดับ จังหวัด	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว
CSF 5.2 ใช้ระบบการขนส่งข้าว ปลอดภัยที่เหมาะสมมี คุณภาพและมี ประสิทธิภาพตั้งแต่แหล่ง ผลิตไปโรงสีชุมชน และ คลังเก็บสินค้าข้าวที่ร่วม ในกระบวนการ การผลิตข้าว ปลอดภัยจนถึงตลาด	KPI 5.2.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการ ขนส่งข้าวปลอดภัยของ จังหวัด	Data 5.2.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการขนส่ง ข้าวปลอดภัยของจังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด
	KPI 5.2.2 สัดส่วนการขนส่งข้าว ปลอดภัยผ่านระบบการ ขนส่งทางน้ำ ทางบก และทางราง	Data 5.2.2 ปริมาณการขนส่งข้าว ปลอดภัยโดยจำแนกตาม ระบบการขนส่งทางน้ำ ทาง บกและทางราง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
VC6 : การพัฒนา ระบบการตลาด										
CSF 6.1 มีระบบตลาดกลางสินค้า ข้าวปลอดภัยที่ได้ มาตรฐาน	KPI 6.1.1 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่มีการ ซื้อขายผ่านตลาด กลางสินค้าข้าวปลอดภัย ของจังหวัด	Data 6.1.1 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่มีการ ซื้อขายผ่านตลาดกลางสินค้า ข้าวปลอดภัยของจังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว
		Data 6.1.2 จำนวนตลาด กลางสินค้าข้าวปลอดภัยของ จังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว
CSF 6.2 มีระบบตลาดซื้อขายข้าว ปลอดภัยล่วงหน้า	KPI 6.2.1 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่มีการ ซื้อขายผ่านตลาดซื้อ ขายข้าวปลอดภัยล่วงหน้า	Data 6.2.1 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่มีการ ซื้อขายผ่านตลาดซื้อขายข้าว ปลอดภัยล่วงหน้า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว
CSF 6.3 มีกลไกการกำหนดราคา ข้าวปลอดภัยที่เหมาะสม ตามคุณภาพ	KPI 6.3.1 มูลค่าที่เพิ่มขึ้นของ ผลผลิตข้าวปลอดภัยเมื่อ เทียบกับผลผลิตข้าว ทั่วไป	Data 6.3.1 ราคารับซื้อข้าวเปลือกหอมมะลิ ปลอดภัย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว
		Data 6.3.2 ราคารับซื้อข้าวเปลือกทั่วไป	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.พาณิชย์จังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 6.4 มีการประชาสัมพันธ์และ การส่งเสริมการขายที่ เหมาะสมกับแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว	KPI 6.4.1 จำนวนครั้งของการ โฆษณาประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการขาย ข้าวปลอดภัยที่ เหมาะสมกับแผนการ ผลิตและแผนการ เก็บเกี่ยว	Data 6.4.1 จำนวนครั้งของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์และการ ส่งเสริมการขายข้าวปลอดภัย ที่เหมาะสมกับแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว
	KPI 6.4.2 จำนวนและมูลค่าการ สั่งซื้อข้าวปลอดภัยจาก การจัดงานแสดงสินค้า และ Road Show	Data 6.4.1 จำนวนครั้งของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์และการ ส่งเสริมการขายข้าวปลอดภัย ที่เหมาะสมกับแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว
		Data 6.4.2 จำนวนการสั่งซื้อข้าว ปลอดภัยจากการจัดงานแสดง สินค้าและ Road Show	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด
		Data 6.4.3 มูลค่าการสั่งซื้อข้าวปลอดภัย จากการจัดงานแสดงสินค้า และ Road Show	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
			คณะผู้บริหาร	ปราจันปุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 6.5 การจัดการข้อมูลการตลาด (Market Intelligence Unit) อย่างมีประสิทธิภาพ	KPI 6.5.1 จำนวนช่องทางการเข้าถึงข้อมูลการตลาด (Market Intelligence) ของจังหวัด	Data 6.5.1 จำนวนช่องทางการเข้าถึงข้อมูลการตลาด (Market Intelligence) ของจังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 6.5.2 จำนวนฐานข้อมูลเกี่ยวกับตลาด ราคาและปริมาณความต้องการข้าวปลอดภัยของจังหวัด	Data 6.5.2 จำนวนฐานข้อมูลเกี่ยวกับตลาด ราคาและปริมาณความต้องการข้าวปลอดภัยของจังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			ศูนย์วิจัยข้าว
CSF 6.6 พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด (เช่น การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดกับภาคส่วนต่างๆ การรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรอง)	KPI 6.6.1 จำนวนช่องทางการจำหน่ายข้าวปลอดภัยของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 6.6.1 จำนวนช่องทางการจำหน่ายข้าวปลอดภัยของจังหวัดในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ท่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 6.6 (ต่อ) พัฒนาขีดความสามารถใน การแข่งขันทางการตลาด (เช่น การสร้างเครือข่าย ความร่วมมือในการส่งเสริม การตลาดกับภาคส่วนต่างๆ การรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อ เพิ่มอำนาจการต่อรอง)	KPI 6.6.2 จำนวนการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือในการ ส่งเสริมการตลาดและ การรวมกลุ่มเกษตรกร ปลูกข้าวปลอดภัย ที่เพิ่มขึ้น	Data 6.6.2 จำนวนการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือในการส่งเสริม การตลาดและการรวมกลุ่ม เกษตรกรปลูกข้าวปลอดภัย ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาปัจจัยการผลิตและระบบโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ (ZONING) เพื่อให้สินค้าเกษตรได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงตลาดรองรับการค้าเสรี มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 61 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 9 รายการ และที่เหลือจำนวน 52 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ซึ่งต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 29 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 4	VC 4
		(5 CSFs, 7 KPIs)	(6 CSFs, 15 KPIs)	(4 CSFs, 8 KPIs)	(5 CSFs, 8 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)	(6 CSFs, 9 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	9 (14.75%)	3	5	1	0	0	0
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	25 (40.98%)	5	12	3	1	1	3
3. รายการสถิติที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล	27 (44.26%)	1	3	4	7	3	9
รวม	61 (100%)	9	20	8	8	4	12

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีข้อมูล ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ เพื่อพัฒนาระบบการจัดเก็บต่อไป โดยรายละเอียดของรายการสถิติ แสดงดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 จำนวนรายงานการวิจัยความต้องการข้าวปลอดภัยของตลาดฯ ที่จังหวัดนำมาใช้ประโยชน์	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยาม คำอธิบายให้ ชัดเจน
Data 2.3.3 มูลค่าการค้าข้าวปลอดภัย	ศูนย์วิจัยข้าวฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 2.4.2 ผลการสำรวจร้อยละความพึงพอใจและความเห็นประโยชน์ ของเกษตรกรสมาชิกสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ที่ได้รับถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารจัดการธุรกิจการเกษตรการค้าข้าว	ศูนย์วิจัยข้าวฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัด	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล

ตารางที่ 30 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.6.1 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวปลอดภัยที่ได้รับการสนับสนุนด้านต้นทุนการผลิตและการเงินจากสถาบันการเงิน/กองทุน	สนง.เกษตรจังหวัด	- กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 3.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษาคุณภาพข้าวปลอดภัยหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือกให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน การใช้เครื่องอบความชื้นข้าว เป็นต้น)	ศูนย์วิจัยข้าว	
Data 3.2.1 ปริมาณข้าวสารหอมมะลิปลอดภัยที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้าวปลอดภัยเทียบเท่า GAP ของจังหวัดหรือในกรณีที่เป็นเงื่อนไขการส่งออกให้ต้องมี มาตรฐาน GAP/HACCP	ศูนย์วิจัยข้าว	
Data 3.4.1 จำนวนเกษตรกรที่มีการจัดการวัตถุอันตรายใช้จากการปลูกข้าวปลอดภัยให้เกิดประโยชน์	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 3.4.2 รายได้จากการจัดการวัตถุอันตรายใช้จากการปลูกข้าวปลอดภัย	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 4.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความพร้อมเข้าสู่มาตรฐาน GMP	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 4.2.1 จำนวนชนิดของบรรจุภัณฑ์ข้าวปลอดภัย ของจังหวัดที่ได้รับการตรวจสอบว่าสามารถรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 4.2.2 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อเพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 4.3.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและการเป็น Zero Waste Industry	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 4.3.2 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่มีศักยภาพมีความพร้อมเป็น Zero Waste Industry	สนง.เกษตรจังหวัด	

ตารางที่ 30 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.5.1 ร้อยละของระดับความพึงพอใจใน Brand และรูปแบบบรรจุภัณฑ์ของข้าวปลอดภัยและผลิตภัณฑ์จากข้าวปลอดภัยของจังหวัด	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 4.5.2 จำนวนรูปแบบบรรจุภัณฑ์และตรารับรองคุณภาพ (Quality Mark) ผลิตภัณฑ์จากข้าวปลอดภัยที่จังหวัดให้การรับรองและมีการขอแจ้งจดทรัพย์สินทางปัญญา	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 5.1.1 จำนวนยุ้งฉาง หรือโกดัง หรือ สถานที่เก็บรวบรวมสินค้า (Warehouse) ที่ได้มาตรฐานข้าวปลอดภัย	ศูนย์วิจัยข้าว	
Data 5.2.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการขนส่งข้าวปลอดภัยของจังหวัด	ศูนย์วิจัยข้าว	
Data 5.2.2 ปริมาณการขนส่งข้าวปลอดภัยโดยจำแนกตามระบบการขนส่งทางน้ำ ทางบกและทางราง	ศูนย์วิจัยข้าว	
Data 6.1.1 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่มีการซื้อขายผ่านตลาดกลางสินค้าข้าวปลอดภัยของจังหวัด	ศูนย์วิจัยข้าว	
Data 6.1.2 จำนวนตลาดกลางสินค้าข้าวปลอดภัยของจังหวัด	ศูนย์วิจัยข้าว	
Data 6.2.1 ปริมาณข้าวปลอดภัยที่มีการซื้อขายผ่านตลาดซื้อขายข้าวปลอดภัยล่วงหน้า	ศูนย์วิจัยข้าว	
Data 6.3.1 ราคาซื้อขายข้าวเปลือกหอมมะลิปลอดภัย	ศูนย์วิจัยข้าว	
Data 6.4.1 จำนวนครั้งของการโฆษณาประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขายข้าวปลอดภัยที่เหมาะสมกับแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยว	ศูนย์วิจัยข้าว	
Data 6.4.2 จำนวนการสั่งซื้อข้าวปลอดภัยจากการจัดงานแสดงสินค้า และ Road Show	ศูนย์วิจัยข้าว	

ตารางที่ 30 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 6.4.3 มูลค่าการสั่งซื้อข้าวปลอดภัยจากการจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show	ศูนย์วิจัยข้าว	
Data 6.5.1 จำนวนช่องทางการเข้าถึงข้อมูลการตลาด (Market Intelligence)ของจังหวัด	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 6.5.2 จำนวนฐานข้อมูลเกี่ยวกับตลาด ราคาและปริมาณความต้องการข้าวปลอดภัยของจังหวัด	ศูนย์วิจัยข้าว	

รายการสถิติที่มีหลายหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลแต่มีบางหน่วยงานมีข้อมูลไม่ครบถ้วนต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม แสดงดังตารางที่ 31

ตารางที่ 31 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.2.2 จำนวนแหล่งวิจัยและผลิตพันธุ์ข้าวคุณภาพดีของจังหวัด	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยาม คำอธิบายให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 1.3.2 ค่าวิเคราะห์ดินในแต่ละพื้นที่ (ค่า pH)	สถานีพัฒนาที่ดิน	
Data 1.3.4 จำนวนพื้นที่แหล่งน้ำสาธารณะ	โครงการชลประทาน	
Data 1.4.1 จำนวนหลักเกณฑ์มาตรฐานและระบบการรับรองการปลูกข้าวปลอดภัยที่เทียบเท่ามาตรฐาน GAP ที่จังหวัดทำเสร็จ	ศูนย์วิจัยข้าวฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคำสั่งมอบหมายผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล
Data 1.5.1 จำนวนเทคโนโลยีที่มีการพัฒนา ดัดแปลงและเลือกใช้อย่างเหมาะสมกับการผลิตข้าวปลอดภัยของจังหวัด	ศูนย์วิจัยข้าวฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 2.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ปลูกข้าวปลอดภัยในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 2.1.2 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวปลอดภัยในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 2.1.3 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวปลอดภัยในปีปัจจุบัน	สนง.เกษตรจังหวัด	

ตารางที่ 31 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.3.1 จำนวนผลผลิตข้าวปลอดภัยเฉลี่ยต่อไร่ ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ศูนย์วิจัยข้าวฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 2.3.2 จำนวนค่าใช้จ่ายในการเพาะปลูกข้าวปลอดภัยเฉลี่ยต่อไร่ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ศูนย์วิจัยข้าวฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 2.3.5 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวปลอดภัยของจังหวัด ที่ผ่านการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ระบบมาตรฐาน GAP หรือเทียบเท่า GAP ของจังหวัด	ศูนย์วิจัยข้าวฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 2.4.1 จำนวนสหกรณ์ การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกข้าวปลอดภัยของจังหวัดในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ศูนย์วิจัยข้าวฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 2.5.1 จำนวนเกษตรกรและสมาชิกสหกรณ์ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาศักยภาพการผลิตข้าวปลอดภัยทั้งกระบวนการจากศูนย์การเรียนรู้ของจังหวัดในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ศูนย์วิจัยข้าวฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 2.5.2 จำนวนศูนย์การเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตข้าวปลอดภัย	ศูนย์วิจัยข้าวฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 2.5.3 จำนวนศูนย์ประสานงานกลุ่มเกษตรกรและภาคธุรกิจ	ศูนย์วิจัยข้าวฉะเชิงเทรา/ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 2.6.3 จำนวนสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืมได้	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 2.6.4 จำนวนกองทุนเงินกู้ต่างๆ	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 3.1.2 ปริมาณข้าวเปลือกข้าวที่มีการเก็บรักษาให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน	ศูนย์วิจัยข้าว	
Data 3.1.3 จำนวนเกษตรกรและโรงสีที่ได้รับการอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตข้าวปลอดภัย	ศูนย์วิจัยข้าว	

ตารางที่ 31 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจับเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.3.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การส่งเสริมจนมีแผนการผลิต และ แผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Zoning and Planning)	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 4.4.1 จำนวนผลิตภัณฑ์จาก ข้าวที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน/OTOP 5 ดาว/ GMP/ HACCP เป็นต้น	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 5.1.2 จำนวนศูนย์รวบรวมและ กระจายข้าวปลอดภัยในระดับจังหวัด	ศูนย์วิจัยข้าว	
Data 6.3.2 ราคาซื้อขายข้าวเปลือก ทั่วไป	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 6.6.1 จำนวนช่องทาง การจำหน่ายข้าวปลอดภัยของจังหวัด ในปัจจุบันและ ปีที่ผ่านมา	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 6.6.2 จำนวนการสร้าง เครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริม การตลาดและการรวมกลุ่มเกษตรกร ปลูกข้าวปลอดภัยในปัจจุบันและ ปีที่ผ่านมา	ศูนย์วิจัยข้าว/ สนง.เกษตรจังหวัด	

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาเทคโนโลยีและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน
สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุนเพื่อรองรับการเติบโตทางอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

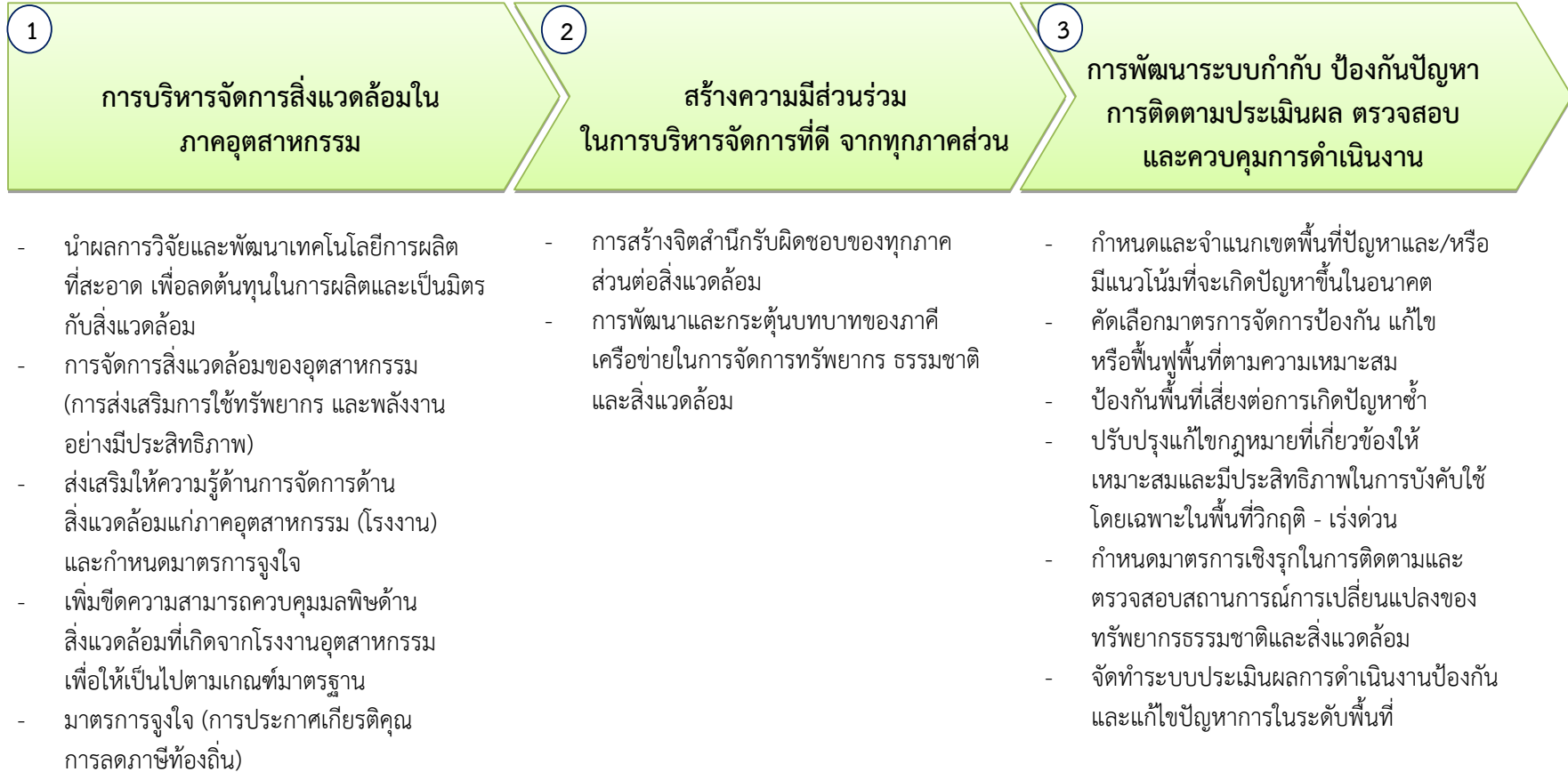
3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ
(Product Champion : PC) “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

ตารางที่ 32 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาเทคโนโลยีและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุนเพื่อรองรับการเติบโตทางอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	เศรษฐกิจ -> อุตสาหกรรม	อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
<p>สรุปเหตุผลสนับสนุน</p> <p>1) ภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น ในปี พ.ศ. 2554 มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 10,325 โรง แต่ในปี พ.ศ. 2555 มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 10,588 โรง ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.54 โดยมีมากที่สุดที่จังหวัดสมุทรปราการ ปี 2554 จำนวน 7,279 โรง ปี พ.ศ. 2555 จำนวน 7,442 โรง ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 2.24 และจังหวัดฉะเชิงเทรา ปี พ.ศ. 2554 จำนวน 1,511 โรง ปี 2555 จำนวน 1,563 โรง ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 3.44 และแนวโน้มในอนาคตคาดว่าจะเพิ่มสูงขึ้น</p> <p>2) คุณภาพน้ำบางแห่งของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางเริ่มเสื่อมโทรมลงโดยเฉพาะแม่น้ำ ช่างที่ไหลผ่านชุมชน เช่น อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก และ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี รวมทั้ง บริเวณอุตสาหกรรมได้แก่ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ตลอดจน อำเภอพระประแดง อำเภอเมือง และอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ รวมทั้งบริเวณที่ไหลผ่านพื้นที่ทำการเกษตรด้วยเช่นกัน ได้แก่ ฟาร์มกุ้งริมแม่น้ำตั้งแต่บริเวณปากแม่น้ำจนถึง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา และฟาร์มสุกร บริเวณฝั่งซ้ายของแม่น้ำบางปะกงในเขตอำเภอเมือง และ อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา</p>		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ผลลัพธ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

3.4.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
VC1 : การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภาคอุตสาหกรรม										
CSF 1 นำผลการวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีการผลิตที่ สะอาด เพื่อลดต้นทุน ใน การผลิตและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	KPI 1.1 จำนวนการวิจัย เทคโนโลยีการผลิตที่ สะอาด เพื่อลดต้นทุน ในการผลิตและเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมที่จังหวัด นำมาใช้ประโยชน์	Data 1.1.1 จำนวนการวิจัยเทคโนโลยีการ ผลิตที่สะอาด เพื่อลดต้นทุน ในการผลิตและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมที่จังหวัดนำมาใช้ ประโยชน์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด 5 จังหวัด
	KPI 1.2 ร้อยละของโรงงาน อุตสาหกรรมที่มีการนำ ผลวิจัยฯ ไปใช้ประโยชน์	Data 1.1.2 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ มีการนำผลการวิจัยไปใช้ ประโยชน์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด 5 จังหวัด
CSF 2 การจัดการสิ่งแวดล้อม ของอุตสาหกรรม (การ ส่งเสริมการใช้ทรัพยากร และพลังงานอย่างมี ประสิทธิภาพ)	KPI 2.1 สัดส่วนของโรงงานที่มี การใช้พลังงานทดแทน ต่อโรงงานทั้งหมด	Data 2.1.1 จำนวนโรงงานทั้งหมด	มี	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด 5 จังหวัด
		Data 2.1.2 จำนวนโรงงานที่มีการใช้ พลังงานทดแทน (แยกราย พลังงาน)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด 5 จังหวัด

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 2 (ต่อ) การจัดการสิ่งแวดล้อม ของอุตสาหกรรม (การส่งเสริมการใช้ ทรัพยากร และพลังงาน อย่างมีประสิทธิภาพ)	KPI 2.2 จำนวนโรงงานที่มีพื้นที่สีเขียวจัดภูมิทัศน์เป็นสวนสวยในโรงงานเพิ่มขึ้น	Data 2.2.1 จำนวนโรงงานที่มีพื้นที่สีเขียวจัดภูมิทัศน์เป็นสวนสวยในโรงงาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	รายงาน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด 5 จังหวัด
	KPI 2.3 จำนวนอาคารโรงงานที่มีกิจกรรมและโครงการการลด CO ₂ เพิ่มขึ้น	Data 2.3.1 จำนวนอาคารโรงงานที่มีกิจกรรมและโครงการการลด CO ₂	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			
CSF 3 ส่งเสริมให้ความรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่ภาคอุตสาหกรรม (โรงงาน)และกำหนดมาตรการจูงใจ	KPI 3.1 จำนวนหลักสูตรการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมที่จัดให้แก่โรงงาน	Data 3.1.1 จำนวนหลักสูตรการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมที่จัดให้แก่โรงงาน	มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด 4 จังหวัด
		Data 3.1.2 จำนวนโรงงานที่ส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมในหลักสูตรด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม	มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด 4 จังหวัด
	KPI 3.2 จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่นการปลูกต้นไม้	Data 3.2.1 จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่นการปลูกต้นไม้ ต่อปี	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	ปี	องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			อะไหล่ อะไหล่	อะไหล่ อะไหล่	อะไหล่ อะไหล่	อะไหล่ อะไหล่	อะไหล่ อะไหล่			
CSF 4 เพิ่มขีดความสามารถ ควบคุมมลพิษด้าน สิ่งแวดล้อมที่เกิดจาก โรงงานอุตสาหกรรม เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐาน/CSR	KPI 4.1 จำนวนโรงงาน อุตสาหกรรมที่ผ่าน เกณฑ์มาตรฐาน/CSR	Data 4.1.1 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน (ตรวจสอบมาตรฐานว่ามี มาตรฐานอะไรบ้าง)/CSR	มี	มี	มี	ไม่มี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด 4 จังหวัด
CSF 5 มาตรการจูงใจ (เช่น การ ประกาศเกียรติคุณ การเงินอุดหนุน)	KPI 5.1 จำนวนมาตรการที่ จังหวัดกำหนดขึ้นเพื่อ ส่งเสริมให้โรงงาน ดำเนินการในการจัดการ สิ่งแวดล้อม	Data 5.1.1 จำนวนมาตรการที่จังหวัด กำหนดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ โรงงานดำเนินการในการ จัดการสิ่งแวดล้อม	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด 5 จังหวัด
	KPI 5.2 ร้อยละความสำเร็จตาม มาตรการที่จังหวัด	KPI 5.2.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับ ประกาศเกียรติคุณ	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด 5 จังหวัด

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
VC2 : การสร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดีจากทุกภาคส่วน										
CSF 6 การสร้างจิตสำนึก รับผิดชอบต่อทุกภาค ส่วนต่อสิ่งแวดล้อม	KPI 6.1 จำนวนหลักสูตรการ ส่งเสริมการเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม(อนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟู)	Data 6.1.1 จำนวนหลักสูตรการส่งเสริม การเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (อนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟู)	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	ปี	องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรา/ สนง.พลังงานจังหวัด/ สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด ปราจีน/ สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด สระแก้ว/ สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด นครนายก/ สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด สมุทรปราการ

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 6 (ต่อ) การสร้างจิตสำนึก รับผิดชอบต่อทุกภาค ส่วนต่อสิ่งแวดล้อม	KPI 6.1 (ต่อ) จำนวนหลักสูตร การส่งเสริมการเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม(อนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟู)	Data 6.1.2 จำนวนเยาวชนที่เข้ารับการ อบรม/กิจกรรมการส่งเสริม เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	มี	มี	มี	ไม่มี	มี	รายงาน	ปี	องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรา/ สนง.พลังงานจังหวัด/ สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด ปราจีน/ สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด สระแก้ว/ สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด นครนายก/ สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 6 (ต่อ) การสร้างจิตสำนึก รับผิดชอบต่อทุกภาค ส่วนต่อสิ่งแวดล้อม	KPI 6.1 (ต่อ) จำนวนหลักสูตร การส่งเสริมการเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม(อนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟู)	Data 6.1.3 จำนวนชุมชนที่เข้ารับการ อบรม/กิจกรรมการส่งเสริม เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	มี	มี	มี	มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรา/ สนง.พลังงานจังหวัด/ สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด ปราจีน/ สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด สระแก้ว/ สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด นครนายก/ สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 6 (ต่อ) การสร้างจิตสำนึก รับผิดชอบต่อทุกภาค ส่วนต่อสิ่งแวดล้อม	KPI 6.1 (ต่อ) จำนวนหลักสูตร การส่งเสริมการเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม(อนุรักษ์ พัฒนา พันฟู)	Data 6.1.4 จำนวนบริษัท/ห้างร้าน/ โรงแรม ที่เข้ารับการอบรม/ กิจกรรมการส่งเสริมเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	รายงาน	ปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ/ สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด สมุทรปราการ/ สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด สมุทรปราการ/ องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรา
CSF 7 การพัฒนาและกระตุ้น บทบาทของภาคี เครือข่ายในการจัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	KPI 7.1 จำนวนเครือข่ายที่ สนับสนุนการอนุรักษ์ จัดการสิ่งแวดล้อม	Data 7.1.1 จำนวนเครือข่ายที่สนับสนุน การอนุรักษ์จัดการสิ่งแวดล้อม	มี	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด/ องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรา
	KPI 7.2 ร้อยละของเครือข่ายที่ ดำเนินการกิจกรรมด้าน การอนุรักษ์และจัดการ สิ่งแวดล้อม/การเฝ้า ระวังด้านสิ่งแวดล้อม	Data 7.2.1 จำนวนเครือข่ายที่ดำเนินการ กิจกรรมด้านการอนุรักษ์และ จัดการสิ่งแวดล้อม	มี	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด/ องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ฉะเชิงเทรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 7 (ต่อ) การพัฒนาและกระตุ้น บทบาทของภาคี เครือข่ายในการจัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	KPI 7.2 (ต่อ) ร้อยละของเครือข่ายที่ ดำเนินการกิจกรรมด้าน การอนุรักษ์และจัดการ สิ่งแวดล้อม/การเฝ้า ระวังด้านสิ่งแวดล้อม	Data 7.2.2 จำนวนเครือข่ายที่ดำเนินการ กิจกรรมด้านการเฝ้าระวังด้าน สิ่งแวดล้อม	มี	มี	มี	ไม่มี	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด/ องค์การบริหารส่วน จังหวัดฉะเชิงเทรา
VC 3 การพัฒนาระบบกำกับป้องกันปัญหา การติดตาม ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน										
CSF 8 กำหนดและจำแนกเขต พื้นที่ปัญหาและ/หรือมี แนวโน้มที่จะเกิดปัญหา ขึ้นในอนาคต	KPI 8.1 จำนวนเขตพื้นที่ที่มี ปัญหาและมีแนวโน้มที่ จะเกิดปัญหาในอนาคต	Data 8.1.1 พื้นที่ที่มีปัญหาด้าน สิ่งแวดล้อม	มี	มี	มี	มี	มี	รายงาน	ปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด
		Data 8.1.2 จำนวนรวมของพื้นที่ที่ แนวโน้มจะมีปัญหาด้าน สิ่งแวดล้อม	มี	มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด
CSF 9 คัดเลือกมาตรการจัดการ ป้องกัน แก๊ซ หรือฟลูออโร พื้นที่ตามความเหมาะสม	KPI 9.1 ร้อยละของพื้นที่ที่มี ปัญหาและได้รับการ แก้ไขตามมาตรการที่ จังหวัดกำหนด	Data 9.1.1 จำนวนมาตรการจัดการ ป้องกัน แก๊ซ หรือฟลูออโรพื้นที่	มี	มี	มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ดัชนีชี้วัด	ปริมาณ	ประเภท	ความถี่	แหล่งข้อมูล			
CSF 9 (ต่อ) คัดเลือกมาตรการจัดการ ป้องกัน แก๊ส หรือพื้นที่ พื้นที่ตามความเหมาะสม	KPI 9.1 (ต่อ) ร้อยละของพื้นที่ที่มี ปัญหาและได้รับการ แก้ไขตามมาตรการที่ จังหวัดกำหนด	Data 9.1.2 จำนวนพื้นที่ที่มีปัญหาและ ได้รับการแก้ไขตามมาตรการ ที่จังหวัดกำหนด	มี	มี	มี	มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด
	KPI 9.2 ร้อยละของพื้นที่ที่มี แนวโน้มจะมีปัญหาด้าน สิ่งแวดล้อมและได้รับ การป้องกันตาม มาตรการที่จังหวัด กำหนด	Data 9.2.3 จำนวนพื้นที่มีแนวโน้มจะมี ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและ ได้รับการป้องกันตาม มาตรการที่จังหวัดกำหนด	ไม่มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด
CSF 10 ป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการ เกิดปัญหาซ้ำ	KPI 10.1 สัดส่วนของพื้นที่เสี่ยง ต่อการเกิดปัญหาซ้ำเมื่อ เทียบกับพื้นที่เสี่ยง ทั้งหมด	Data 10.1.1 จำนวนพื้นที่เสี่ยงที่เกิดปัญหา ซ้ำ	มี	มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด
		Data 10.1.2 จำนวนพื้นที่เสี่ยงที่ได้รับการ ป้องกัน	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			ตะเข็บ เรา	ปราจีนบุรี	สระแก้ว	นครนายก	สมุทรปราการ			
CSF 11 ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ เกี่ยวข้องให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพใน การบังคับใช้โดยเฉพาะใน พื้นที่วิกฤติ - เร่งด่วน	KPI 11.1 จำนวนกฎหมายที่ได้รับ แก้ไขปรับปรุง	Data 11.1.1 จำนวนกฎหมายที่ได้รับแก้ไข ปรับปรุง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	รายงาน	ปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 3 จังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ (กฎหมายด้านโรงงาน)
CSF 12 กำหนดมาตรการเชิงรุก ในการติดตามและ ตรวจสอบสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงของ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	KPI 12.1 จำนวนมาตรการเชิงรุก ที่ใช้ในการติดตามและ ตรวจสอบสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงของ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	Data 12.1.1 จำนวนมาตรการเชิงรุกที่ใช้ใน การติดตามและตรวจสอบ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง ของทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	มี	มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 3 จังหวัด/ สนง.ป้องกันสาธารณสุขภัย จังหวัด 3 จังหวัด
CSF 13 จัดทำระบบประเมินผล การดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหาการใน ระดับพื้นที่	KPI 13.1 จำนวนระบบประเมินผล ที่ใช้การดำเนินงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหา การในระดับพื้นที่	Data 13.1.1 จำนวนระบบประเมินผลที่ใช้ การดำเนินงานป้องกันและ แก้ไขปัญหาการในระดับพื้นที่	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 4 จังหวัด/ สนง.ป้องกันสาธารณสุขภัย จังหวัด 3 จังหวัด

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล					วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
			แหล่ง เชิง ระ	ปร า จ ิ จ ิ ร	สร ะ แ ก ว	น ค ร เ ย ก	ส ม ท ร ป ร บ ร			
CSF 13 (ต่อ) จัดทำระบบประเมินผล การดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหาการใน ระดับพื้นที่	KPI 13.2 ระบบประเมินผลที่มีการ ใช้ดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหาการใน ระดับพื้นที่	Data 13.2.1 จำนวนระบบประเมินผลที่มี การใช้ดำเนินงานป้องกันและ แก้ไขปัญหาการในระดับพื้นที่	ไม่มี	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด 4 จังหวัด/ สนง.ป้องกันสาธารณสุข จังหวัด 3 จังหวัด

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาเทคโนโลยีและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุนเพื่อรองรับการเติบโตทางอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 30 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 6 รายการ และที่เหลือจำนวน 24 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 34 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูลรายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3
		(5 CSFs, 10 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)	(6 CSFs, 8 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	6 (20%)	2	3	1
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	20 (66.67%)	6	4	10
3. รายการสถิติที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล	4 (13.33%)	4	-	-
รวม	30 (100%)	12	7	11

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีข้อมูล ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ เพื่อพัฒนาระบบการจัดเก็บต่อไป โดยรายละเอียดของรายการสถิติ แสดงดังตารางที่ 35

ตารางที่ 35 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 จำนวนการวิจัยเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด เพื่อลดต้นทุน ในการผลิตและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่จังหวัดนำมาใช้ประโยชน์	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยาม คำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 1.1.2 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 2.1.2 จำนวนโรงงานที่มีการใช้พลังงานทดแทน (แยกรายพลังงาน)	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจง
Data 2.3.1 จำนวนอาคารโรงงานที่มีกิจกรรมและโครงการการลดCO ₂	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	- ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่

รายการสถิติที่มีหลายหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลแต่มีบางหน่วยงานมีข้อมูลไม่ครบถ้วนต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม แสดงดังตารางที่ 36

ตารางที่ 36 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.2.1 จำนวนโรงงานที่มีพื้นที่สีเขียวจัดภูมิทัศน์เป็นสวนสวยในโรงงาน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด 5 จังหวัด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยาม คำอธิบายให้ชัดเจน
Data 3.1.1 จำนวนหลักสูตรการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมที่จัดให้แก่โรงงาน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด 4 จังหวัด/ กรมโรงงานจังหวัดสมุทรปราการ	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 3.1.2 จำนวนโรงงานที่ส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมในหลักสูตรด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด 4 จังหวัด/ กรมโรงงานจังหวัดสมุทรปราการ	- จัดทำคำสั่งมอบหมายผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจง
Data 4.1.1 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน (ตรวจสอบมาตรฐานว่ามีมาตรฐานอะไรบ้าง) /CSR	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด 4 จังหวัด/ กรมโรงงานจังหวัดสมุทรปราการ	ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล
Data 5.1.1 จำนวนมาตรการที่จังหวัดกำหนดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้โรงงานดำเนินการในการจัดการสิ่งแวดล้อม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด 5 จังหวัด	
KPI 5.2.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับประกาศเกียรติคุณ	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด 5 จังหวัด	
Data 6.1.2 จำนวนเยาวชนที่เข้ารับการอบรม/กิจกรรมการส่งเสริมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	องค์การบริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทรา/ สนง.พลังงานจังหวัดฉะเชิงเทรา/ สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดปราจีน/ สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสระแก้ว/ สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดนครนายก/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ	

ตารางที่ 36 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 6.2.1 จำนวนชุมชนที่เข้ารับการอบรม/กิจกรรมการส่งเสริมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สมุทรปราการ/ สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรปราการ/ สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรปราการ/ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทรา	
Data 6.2.2 จำนวนบริษัท/ห้างร้าน/โรงแรม ที่เข้ารับการอบรม/กิจกรรมการส่งเสริมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	องค์การบริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทรา/ สนง.พลังงานจังหวัดฉะเชิงเทรา/ สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดปราจีน/ สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสระแก้ว/ สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดนครนายก/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สมุทรปราการ	
Data 7.1.3 จำนวนเครือข่ายที่ดำเนินการกิจกรรมด้านการเฝ้าระวังด้านสิ่งแวดล้อม	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด/ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทรา	
Data 8.1.2 จำนวนรวมของพื้นที่ที่แนวโน้มจะมีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด	
Data 9.1.1 จำนวนมาตรการจัดการป้องกัน แก๊ส หรือพื้นที่พื้นที่	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด	
Data 9.1.2 จำนวนพื้นที่ที่มีปัญหาและได้รับการแก้ไขตามมาตรการที่จังหวัดกำหนด	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด	
Data 9.2.1 จำนวนพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะมีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและได้รับการป้องกันตามมาตรการที่จังหวัดกำหนด	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด	
Data 10.1.1 จำนวนพื้นที่เสี่ยงที่เกิดปัญหาซ้ำ	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด	
Data 10.1.2 จำนวนพื้นที่เสี่ยงที่ได้รับการป้องกัน	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 5 จังหวัด	

ตารางที่ 36 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 11.1.1 จำนวนกฎหมายที่ได้รับแก้ไขปรับปรุง	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 3 จังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สมุทรปราการ (กฎหมายด้านโรงงาน)	
Data 12.1.1 จำนวนมาตรการเชิงรุกที่ใช้ในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3 จังหวัด/ สนง.ป้องกันสาธารณสุขจังหวัด 3 จังหวัด	
Data 13.1.1 จำนวนระบบประเมินผลที่ใช้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาการในระดับพื้นที่	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4 จังหวัด/ สนง.ป้องกันสาธารณสุขจังหวัด 3 จังหวัด	
Data 13.2.1 จำนวนระบบประเมินผลที่มีการใช้ดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาการในระดับพื้นที่	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4 จังหวัด/ สนง.ป้องกันสาธารณสุขจังหวัด 3 จังหวัด	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

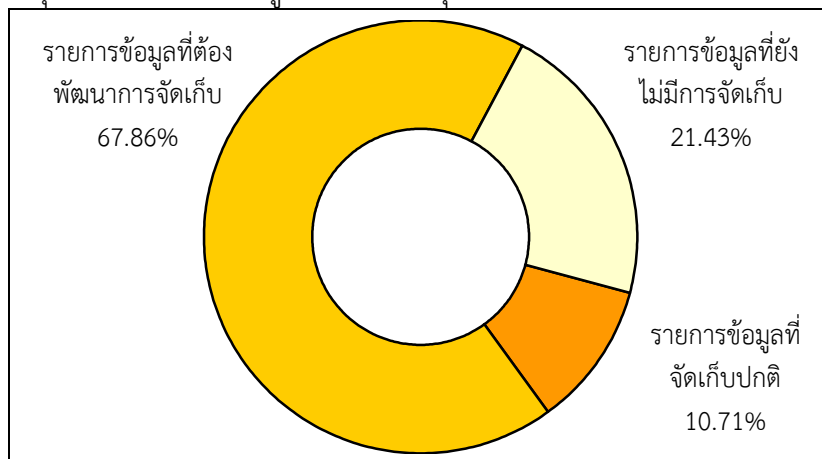
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนภาคตะวันออกของอินโดจีนและรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การขนส่งและกระจายสินค้า” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 28 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 3 รายการ คิดเป็นร้อยละ 10.71
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 19 รายการ คิดเป็นร้อยละ 67.86
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 6 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.43

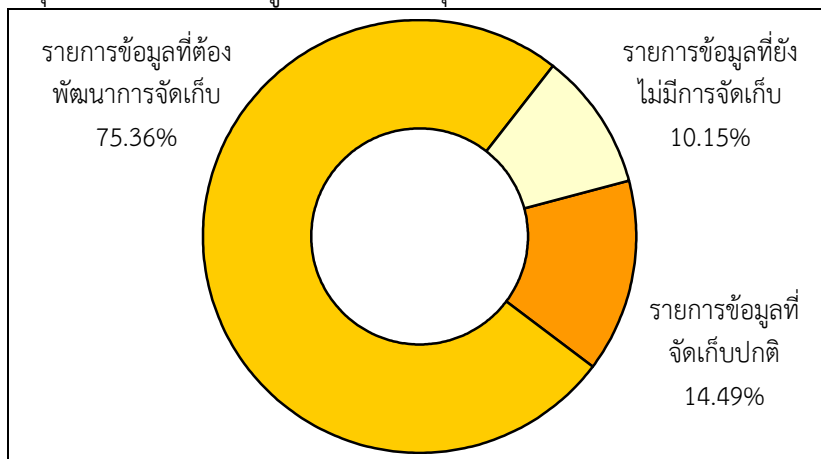
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน โดยคำนึงถึงชุมชนและสิ่งแวดล้อม โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 69 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 10 รายการ คิดเป็นร้อยละ 14.49
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 52 รายการ คิดเป็นร้อยละ 75.36
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 7 รายการ คิดเป็นร้อยละ 10.15

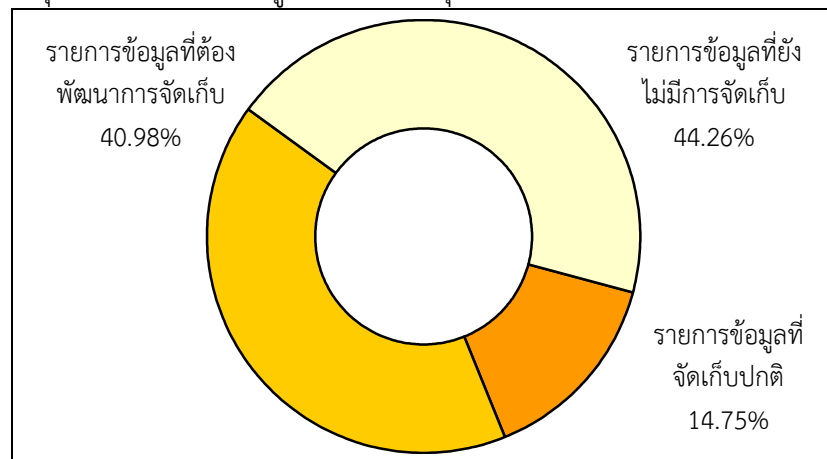
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาปัจจัยการผลิตและระบบโครงสร้างพื้นฐานการเกษตรให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ เพื่อให้ได้มาตรฐานสากลฯ โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าวปลอดภัย” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 61 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 9 รายการ คิดเป็นร้อยละ 14.75
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 25 รายการ คิดเป็นร้อยละ 40.98
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 27 รายการ คิดเป็นร้อยละ 44.26

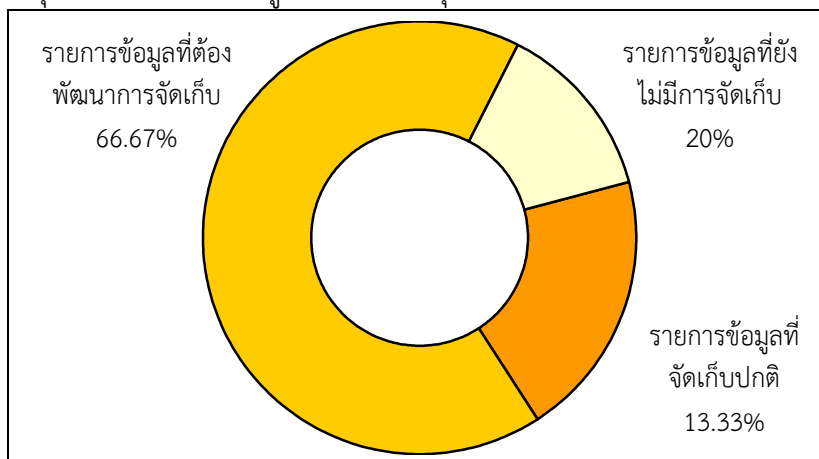
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาเทคโนโลยีและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุนเพื่อรองรับการเติบโตทางอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 30 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 6 รายการ คิดเป็นร้อยละ 20
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 20 รายการ คิดเป็นร้อยละ 66.67
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 4 รายการ คิดเป็นร้อยละ 13.33

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานข้อเสนอแนะทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลด้านเศรษฐกิจ “ข้าวปลอดภัย” ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง

กลไก/การบริหารจัดการ

- กลุ่มจังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดโดยใช้กลไกการดำเนินการของคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดในการกำกับติดตามการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นดังกล่าว และควรกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะทำงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด โดยให้จังหวัดที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์ตามที่หัวหน้ากลุ่มจังหวัดมอบหมาย เป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งคณะทำงาน เพื่อให้มีหน้าที่ในการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัดในด้านต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดต่อไป

- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นด้านเศรษฐกิจ “ข้าวปลอดภัย” ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ซึ่งจังหวัดฉะเชิงเทราได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพในประเด็นยุทธศาสตร์นี้ เป็นเรื่องทั้งหมดจังหวัดจะต้องรับผิดชอบร่วมกันในการจัดเก็บข้อมูล การดำเนินการจึงต้องอาศัยการประสานงานและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของจังหวัดภายในกลุ่มอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัดได้เป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์

- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ควรได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากรและงบประมาณ ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบันสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจังหวัดที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัดอาจให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณกับจังหวัดต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินการเพื่อจัดเก็บข้อมูลในส่วนของกลุ่มจังหวัดต่อไป

การพัฒนาการการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ

ในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการด้านเศรษฐกิจ “ข้าวปลอดภัย” พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 61 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูลแยกเป็นรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 27 รายการ คิดเป็นร้อยละ 44.26 รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 25 รายการ คิดเป็นร้อยละ 40.98 ซึ่งการพัฒนาการจัดทำข้อมูลนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติในส่วนที่ยังไม่มีการจัดเก็บซึ่งเป็นข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) ให้มีการจัดเก็บที่มีความสมบูรณ์ ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

- ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap) จำนวน 27 รายการ เป็นรายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจาก การปลูกข้าวปลอดภัยไม่เป็นที่นิยม/แพร่หลายในกลุ่มจังหวัดทางภาคกลางตอนกลาง เนื้อที่เพาะปลูกมีจำนวนไม่มาก ด้วยเหตุนี้การจัดเก็บข้อมูลบางรายการจึงเป็นไปได้ยาก เพราะกิจกรรมที่กำหนดไว้ยังไม่ได้มีดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมทำให้ไม่มีข้อมูลที่จะจัดเก็บ

- ข้อมูลที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ จำนวน 25 รายการ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการจัดเก็บข้อมูลไม่ต่อเนื่อง ความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าต้องการของผู้ใช้ ข้อมูลจัดทำล่าช้าไม่ทันต่อการนำไปใช้ หรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบไม่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดเก็บข้อมูลหรือใช้ข้อมูลเหล่านี้น้อยเกินไป

แนวทางการพัฒนา

1. รายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล และรายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ เนื่องจากเป็นการจัดเก็บข้อมูลในระดับกลุ่มจังหวัด จังหวัดที่เป็นเจ้าภาพ (จังหวัดฉะเชิงเทรา) ควรมีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1.1 ใช้กลไกคณะกรรมการ ร่วมพิจารณาว่ารายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับกลุ่มจังหวัดในการที่จะนำมาใช้ในพัฒนาศักยภาพของผลิตภัณฑ์ “ข้าวปลอดภัย” ของกลุ่มจังหวัดหรือไม่ โดยอาจจะยังคงรายการข้อมูลเหล่านี้ไว้และผลักดันให้จังหวัดต่างๆ มีการดำเนินการในเรื่องนี้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละด้าน ประสานการจัดเก็บข้อมูลและทำความเข้าใจกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการร่วมกันให้ชัดเจนเพื่อสร้างเครือข่ายและการยอมรับ ฯลฯ หรือตัดรายการข้อมูลเหล่านี้ออกไปบางรายการเพราะเห็นว่าไม่ได้เป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัดสำหรับรายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บนั้น คณะทำงานอาจจะต้องวางแนวทางการจัดเก็บร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบเวลาในการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวให้ชัดเจน

1.2 จังหวัดที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์ ควรมีการประสานงานการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดต่างๆ ในกลุ่มอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินการหรือปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลของจังหวัด เพื่อที่จะได้นำมาพิจารณาดำเนินการ/หรือนำเสนอต่อคณะทำงานต่อไป

2. การพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวม

2.1 มีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจใช้รูปแบบการจัดตั้งคณะทำงานของจังหวัดขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลต่างๆ ให้ชัดเจน การบริหารจัดการการรับส่งเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล/จังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ ทันเวลา สำหรับใช้ในการตัดสินใจ/กำหนดทิศทางของจังหวัด

2.2 กำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลให้หน่วยงานในจังหวัดได้รับทราบ เพื่อประโยชน์ที่จะได้มีการนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจในทุกระดับ และป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

2.3 พัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัย พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยให้มีการจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล การกำหนดค่านิยาม/คำอธิบายไว้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานได้ยึดเป็นแนวทางการดำเนินการ

2.4 ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานได้รับทราบ/สร้างการยอมรับ

2.5 ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล ให้มีความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล ซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรมีการประเมินผล/ติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย

การพัฒนาคุณภาพของข้อมูล และการประสานข้อมูลมหภาค

1. การพัฒนาคุณภาพข้อมูลกลุ่มจังหวัดเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะกลุ่มจังหวัดจะนำข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้นมาใช้ในการตัดสินใจวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดอย่างเป็นองค์รวม ข้อมูลที่ดีต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลมีความครบถ้วน / สมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และ เป็นข้อมูลที่ถูกต้องตามเวลา การวางยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง มุ่งเน้นที่จะพัฒนาศักยภาพของกลุ่มจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนแห่งอินโดจีน ฐานการผลิตอุตสาหกรรม เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานสากล ดังนั้นข้อมูลของกลุ่มจังหวัดที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจจึงควรประกอบด้วยข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดทางด้านเศรษฐกิจ “ข้าวปลอดภัย” ที่จะมุ่งพัฒนาปัจจัยการผลิตและระบบโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ (ZONING) เพื่อให้สินค้าเกษตรได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงตลาดรองรับการค้าเสรีนั้น ข้อมูลของกลุ่มจังหวัดจึงควรที่จะต้องมีความหลากหลายเป็นข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง แต่การดำเนินการจัดทำข้อมูลสถิติทางการในครั้งนี้ เป็นการจัดทำข้อมูลในระดับพื้นที่ เพื่อให้กลุ่มจังหวัดได้รับทราบศักยภาพของตนเองก่อน ในระยะต่อไปกลุ่มจังหวัดอาจใช้กลไกการดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ ให้คณะทำงานจัดทำข้อมูลในระดับมหภาค โดยประสานกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงพาณิชย์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาพิจารณาเชื่อมโยงกับข้อมูลในระดับพื้นที่ กำหนดเป็นชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัด หรือจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บข้อมูลในระดับมหภาคและดำเนินการประสานการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ตารางที่ 37 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558													
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12		
การจัดทำนิยาม คู่มือและระบบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูล	คณะทำงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดทำระบบการกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ 														
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคณะทำงานและบุคลากรในการดำเนินการชุดข้อมูล	สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล 														

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)**. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). **แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง. (2556). **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ)**.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป

(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองนำอยู่	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)
2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์	8. การพัฒนาสุขภาวะ	13. การบริหารจัดการน้ำ
3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ	9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้	14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี
4. อุตสาหกรรมการผลิต	10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว	
5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน	11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	
6. การบริการและการ ท่องเที่ยว		

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคอเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยว จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบ มีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

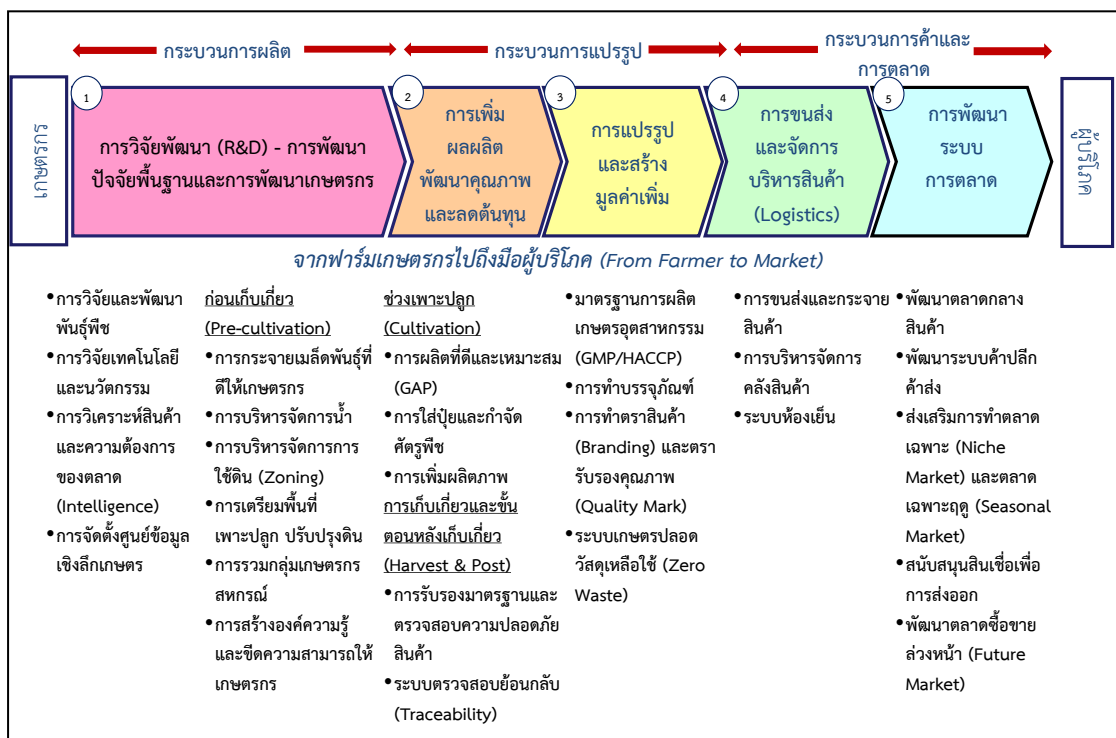
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทย ที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่าง ของห่วงโซ่มูลค่าเข้ามาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตร ในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคม ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะ ยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนา คุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้ อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนา สินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวน แผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางดำเนินการมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศูนย์รวมการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากร การเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

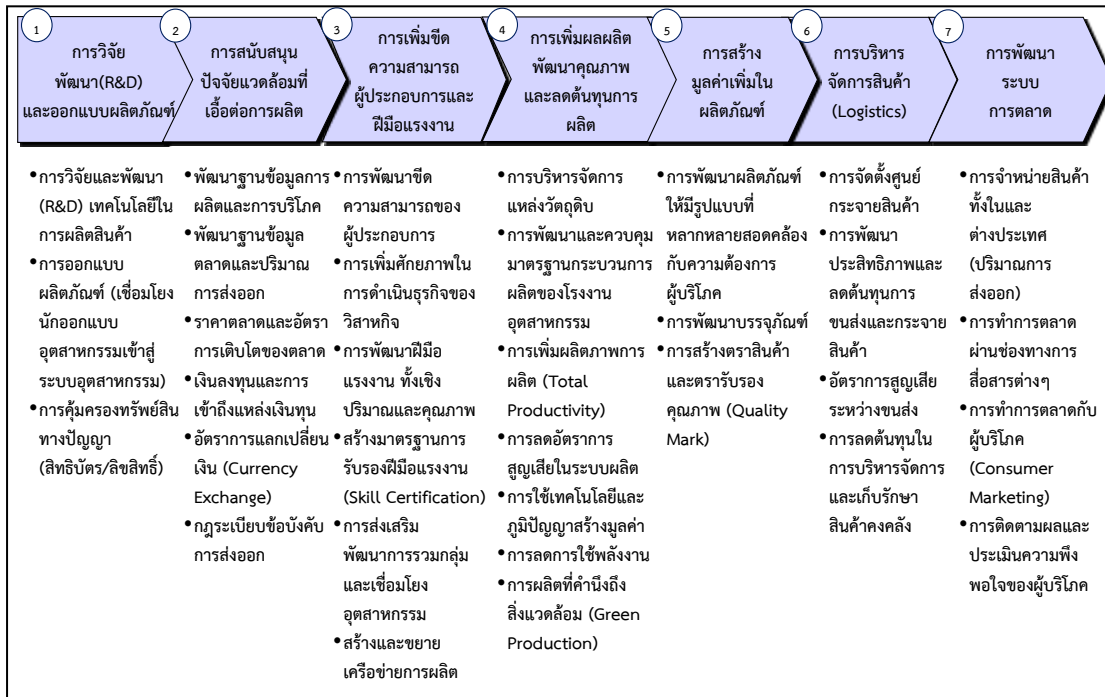

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

- 1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
- 2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

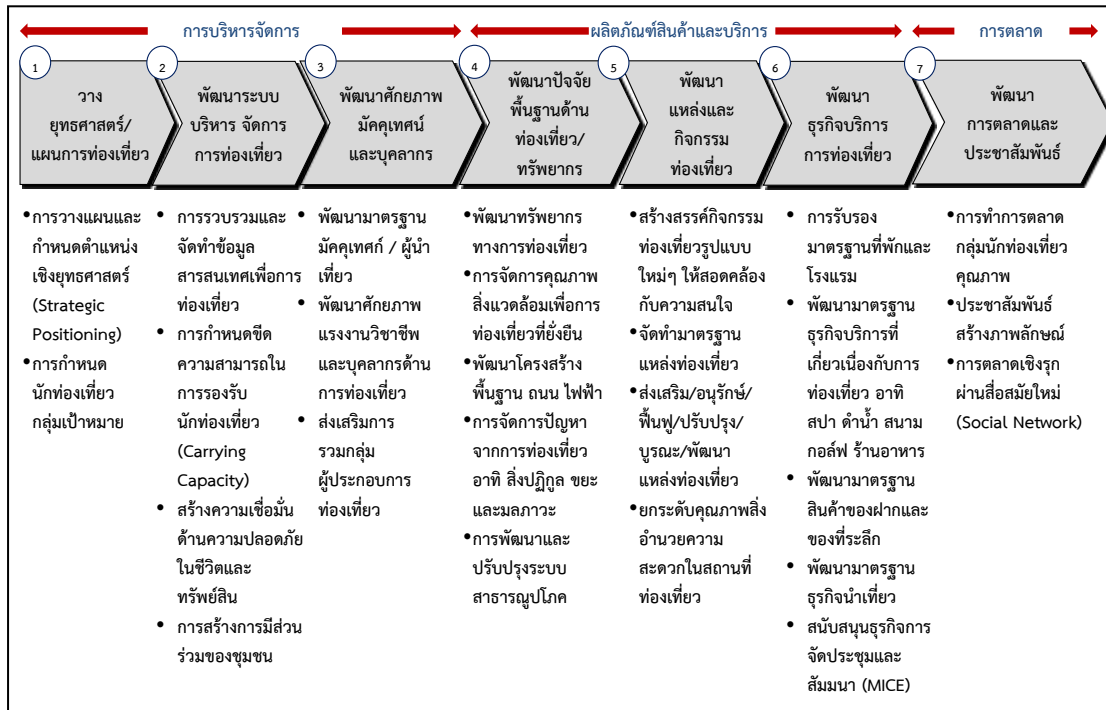
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศาสนาที่ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และทำที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีตู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว ศติอุกกรรจ์และสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่ใช้ถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

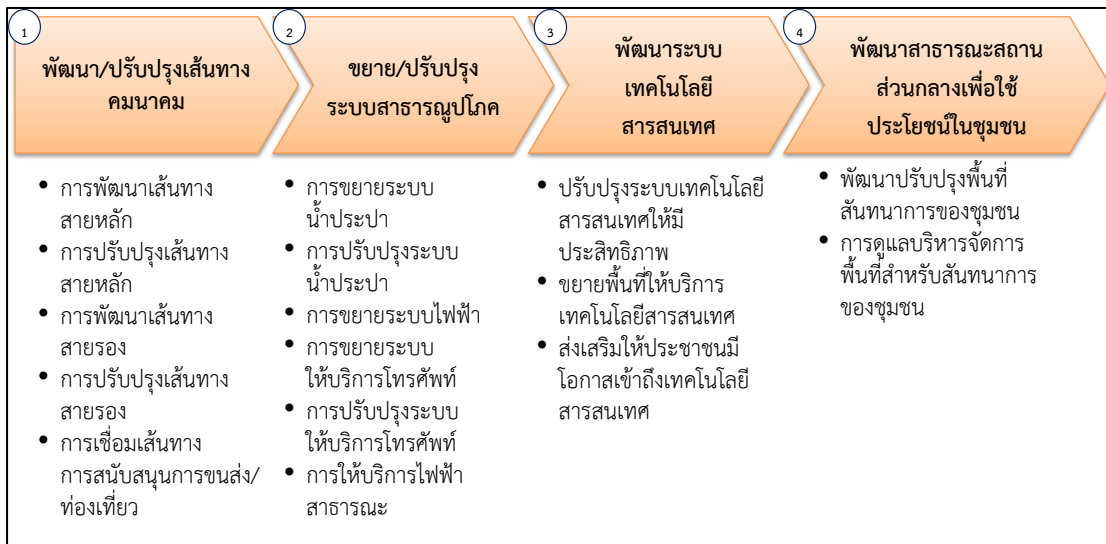
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

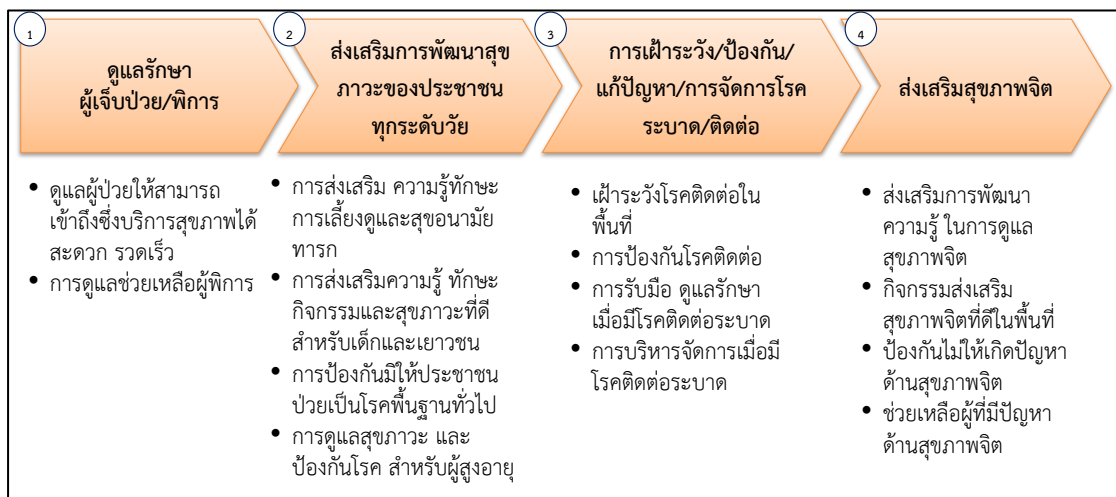
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสุขภาพที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

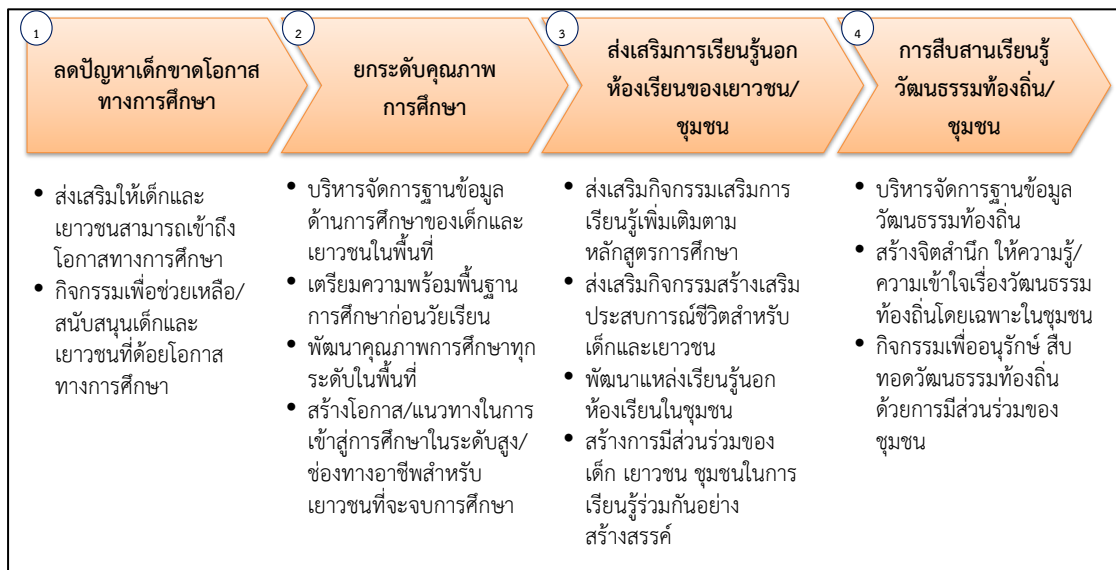
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาปลีกย่อยที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจาก วัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่น ในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหาคารว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

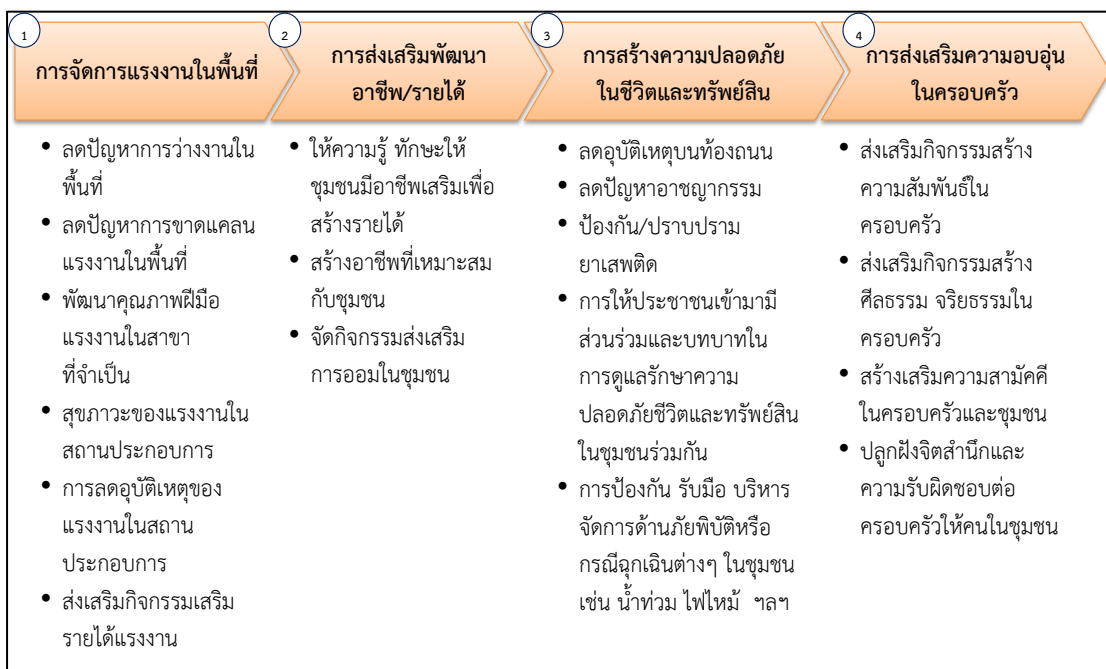
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผนเพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลยเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่นและร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

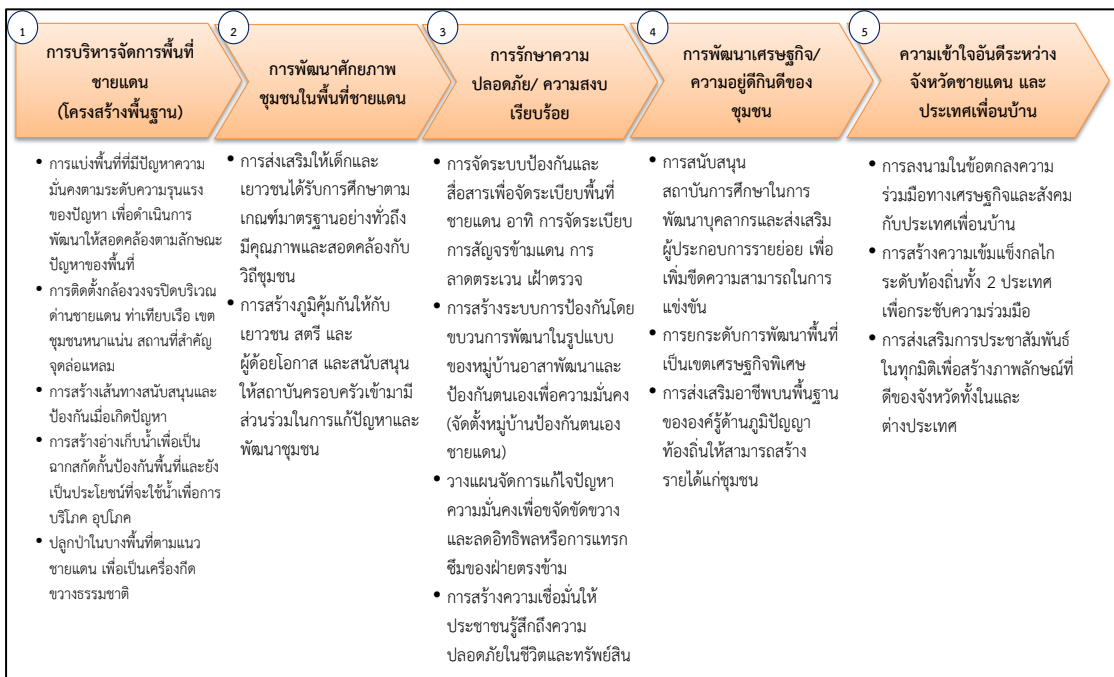
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนทางจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศคือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตั้งวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหาหมอกพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาลสุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

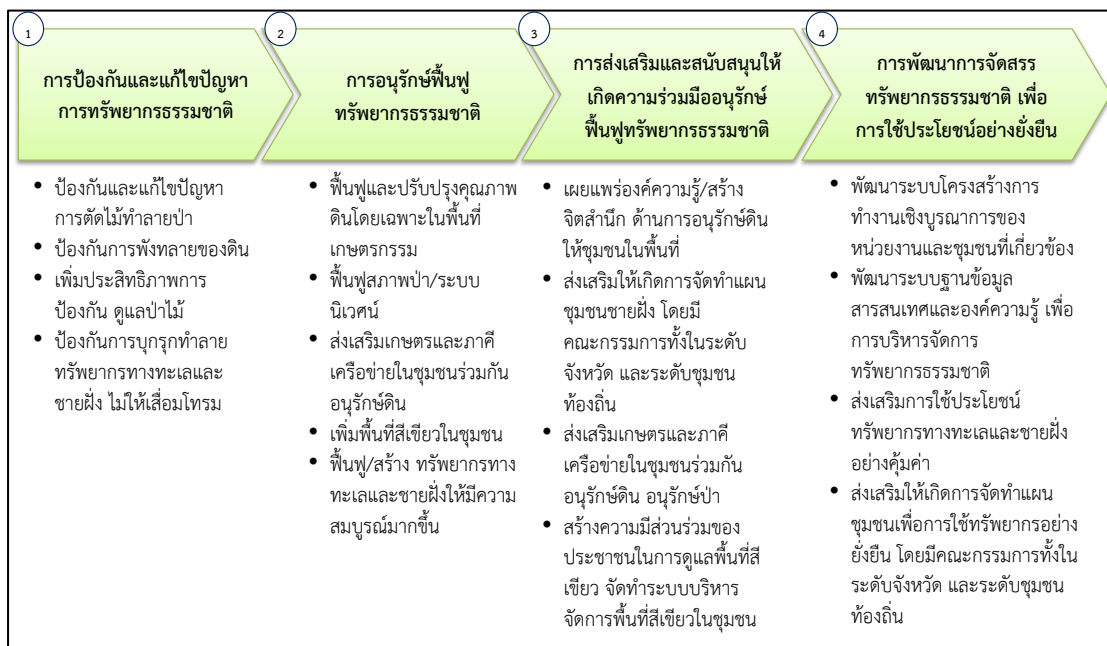
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

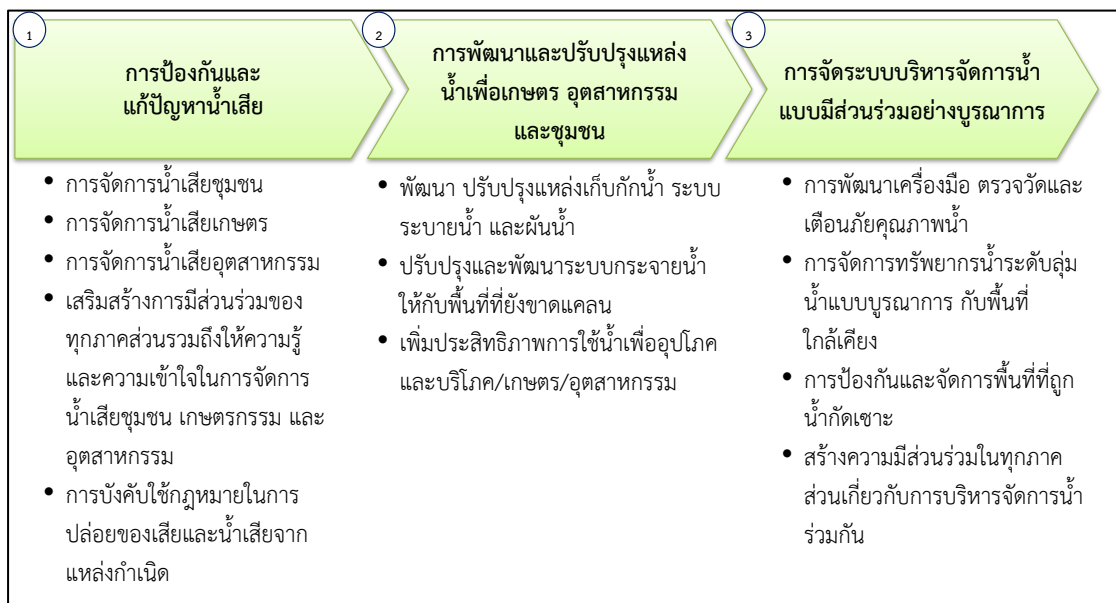
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสียและน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจสอบและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับพื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

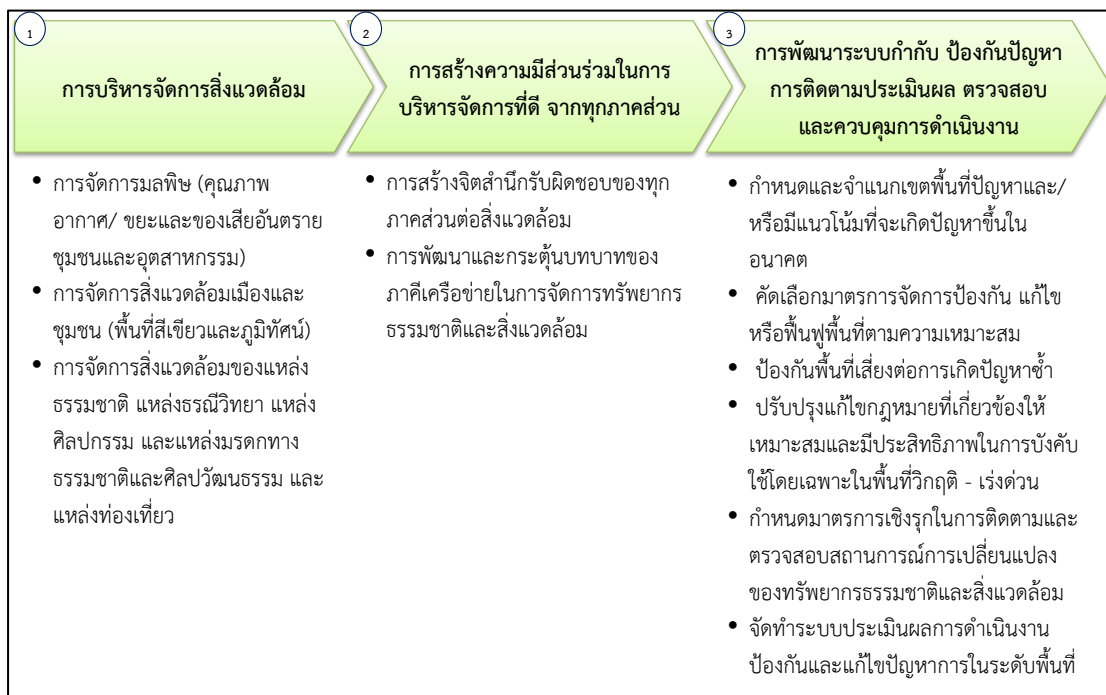
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน : .....
- สาขา : .....
- หมวด : .....
- หมู่ (ถ้ามี) : .....
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) : .....
- ชื่อสถิติทางการ : .....

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล : .....
- ระดับการนำเสนอ :
  - ประเทศ   ภาค   จังหวัด   อำเภอ   ตำบล
  - เขตการปกครอง   อื่นๆ (ระบุ) .....

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - รายชั่วโมง   รายวัน   รายสัปดาห์   รายเดือน
  - รายไตรมาส   ราย 6 เดือน   รายปี   ราย 2 ปี
  - ราย 3 ปี   ราย 5 ปี   ราย 10 ปี   อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
  - เผยแพร่ได้   เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ) .....
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
  - เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ) .....
  - อื่นๆ (ระบุ) .....
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
  - ไทย   อังกฤษ   ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ..... ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ..... ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ .....
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - สัมภาษณ์
  - สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
    - ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
    - ขนาดตัวอย่าง.....
    - อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
  - ทะเบียน
  - รายงาน
  - อื่นๆ (ระบุ) .....
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
  - คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - รายชั่วโมง   รายวัน   รายสัปดาห์   รายเดือน
  - รายไตรมาส   ราย 6 เดือน   รายปี   ราย 2 ปี
  - ราย 3 ปี   ราย 5 ปี   ราย 10 ปี   อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - รายชั่วโมง   รายวัน   รายสัปดาห์   รายเดือน
  - รายไตรมาส   ราย 6 เดือน   รายปี   ราย 2 ปี
  - ราย 3 ปี   ราย 5 ปี   ราย 10 ปี   อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ) .....
  - จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
    - .doc, docx   .xls, .xlsx   .csv   .pdf   .txt
    - อื่นๆ (ระบุ) .....
  - ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
    - Oracle   DB2   MS SQL   My SQL
    - อื่นๆ (ระบุชื่อ) .....
  - รูปแบบอื่นๆ (ระบุ) .....

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง : .....
 กรม/หน่วยงาน : .....
 สำนัก/ศูนย์/กอง : .....
 กลุ่ม/ฝ่าย : .....
 ชื่อผู้รับผิดชอบ : .....
 ตำแหน่ง : .....
 โทรศัพท์ : .....
 โทรสาร : .....
 E-mail address : .....

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : ..... โทรศัพท์ : ..... เว็บไซต์ : ..... e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ค

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

